

Εβδομαδιαία εφημερίδα

Πέμπτη 31.12.09

www.anagnostispe.blogspot.com

anagnostispe@hotmail.com

Etos 13^ο • Αρ. φύλλου 604 • ΕΥΡΩ 0,60

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Σιέγαση των Ρομά σε Κίο - Τίρυνθα

Οι συνεργαζόμενες μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) Ελληνική Ομάδα για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων (ΕΟΔΜ) και Ελληνικό Παραπροτήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ) που ασχολούνται με θέματα δικαιωμάτων των Ρομά στην Ελλάδα από το 1996, με την ευκαιρία της χθεσινή Ημέρας Μνήμης του Ολοκαυτώματος των Ρομά δημοσιοποίουν σειρά επιστολών στις αρχές (που έμειναν αναπάντητες) για σοβαρά προβλήματα διακρίσεων σε βάρος των Ρομά από κρατικές αρχές.

Σελ. 4

Το 1.200 π.Χ. βρέθηκαν σπόροι ροδιού στην Τίρυνθα

Σελίδα 20

Η ανακοίνωση των τροχαίων ατυχημάτων στο νομό Αργολίδας από την Αστυνομική Διεύθυνση, έφερε στην επιφάνεια ένα από τα

σημαντικά προβλήματα του νομού. Τα τροχαία ατυχήματα και οι επιπτώσεις τους στην κοινωνία συνολικά δεν είναι μόνο θέμα

τροχαίας. Πρέπει να είναι όλης της κοινωνίας με πρωταγωνιστές την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Σελ 3

**Σπάρταθλον
- Μερικές
Αναμνήσεις**
σελ. 17

**Από
το Άργος
στην
Αυστραλία**
σελ. 14

26 νεκροί το 2008 | 16 νεκροί το 2009 μέχρι τον Αύγουστο

Τροχαία ατυχήματα στην Αργολίδα

Η ανακοίνωση των τροχαίων ατυχημάτων στο νομό Αργολίδας από την Αστυνομική Διεύθυνση, έφερε στην επιφάνεια ένα από τα σημαντικά προβλήματα του νομού. Τα τροχαία ατυχήματα και οι επιπτώσεις τους στην κοινωνία συνολικά δεν είναι μόνο θέμα τροχαίας. Πρέπει να είναι όλης της κοινωνίας με πρωταγωνιστές την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Πολύ περισσότερο όταν οι εκπλήσσεις της τροχαίας είναι ότι τα περισσότερα ατυχήματα γίνονται στους νέους δρόμους που κατασκευάστηκαν στο νομό με πρωταθλητή των ατυχημάτων το δρόμο ενοποίησης των Αρχαιολογικών χώρων και την παραλιακή Ναυπλίου - Ν. Κίου.

Όταν σ' ένα νομό τα τροχαία το χρόνο είναι περισσότερα από 150 και οι νεκροί ξεπερνούν τα είκοσι (20) άτομα πρέπει να εξετάσουμε άλλες πολιτικές. Ακόμα και η έλλειψη αστυνόμευσης από τους δρόμους, εάν κάποιος θεωρήσει ότι είναι ένα μέτρο για την αντιμετώπιση των ατυχημάτων, πρέπει να αντιμετωπιστεί με συνολικό αίτημα της κοινωνίας για την κάλυψη των αναγκών της αστυνομίας σε προσωπικό.

Το κυριότερο πρέπει να επανεξετάσουμε τον σχεδιασμό των δρόμων. Δεν μπορεί οι καινούργιοι δρόμοι να έχουν το 80% των ατυχημάτων στο νομό. Κάπι σχεδίασαν λάθος οι αρμόδιοι φορείς. Ας αναφέρουμε συμπληρωματικά και το θέμα της κυκλοφορικής αγωγής. Τρία κυκλοφορικά πάρκα στο νομό και μόνο το ένα υπολειπουργεί. Τα υπόλοιπα απλά υπάρχουν.

Μήπως πρέπει να κάτσουν σε ένα τραπέζι τροχαία Δήμοι Νομαρχία για να αποφασίσουν μια καμπάνια για τα τροχαία ένα διαφορετικό σχεδιασμό στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Εκτός από τις αντιδράσεις των πολιτών και των κινήσεων και ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Γιάννης Δραγασάκης είχε υποβάλλει την πάρα κάτω ερώτηση:

«Η ευρύτερη παραθαλάσσια περιοχή από το Ναύπλιο έως το Κυβέρι, αλλά και η πειραι-

πική Αργολίδα, αντιμετωπίζει μεγάλα προβλήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον, αλλά και την οικονομική ύφεση. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αργολίδας δημοπράτησε εντός του 2006 και ξεκίνησε, προεκλογικά, έργα "βελτίωσης της παραλιακής οδού που συνδέει το Ναύπλιο με τη Νέα Κίο". Ο δρόμος αυτός κατασκευάστηκε αρχές δεκαετίας του 1970 με τις γνωστές διαδικασίες της κούνιας, με σοβαρές επιπτώσεις στον υγροβιότοπο. Με την εν λόγω απόφαση αγνοείται ο ισχύων, από το 1985, χωροταξικός σχεδιασμός της περιοχής και οι κατευθύνσεις των υπό εξέλιξη χωροταξικών, με τις οποίες οι μελετητές έχουν εντοπίσει τα δεδομένα που κα-

θιστούν προβληματική τη λειτουργία του συγκεκριμένου οδικού δικτύου και προτείνουν τη μεταφορά του, στο εσωτερικό του θαλάσσιου μετώπου στον ήδη υπάρχοντα αγροτικό δρόμο. Αξίζει να σημειωθεί ότι, αν και δεν υπάρχει έγκριση περιβαλλοντικών όρων για το έργο, "εξασφαλίστηκε" απαλλαγή από την τήρηση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, με τον ισχυρισμό ότι: α) "δεν εμπίπτει εντός γραμμών αιγιαλού και παραλίας" γεγονός που δεν ευσταθεί καθώς τόσο το υφιστάμενο όσο και το υπό κατασκευή τηήμα βελτίωσης βρίσκονται εντός της θεσμοθετημένης παραλίας και β) ότι "δε διέρχεται από περιοχές προστατευόμενες από

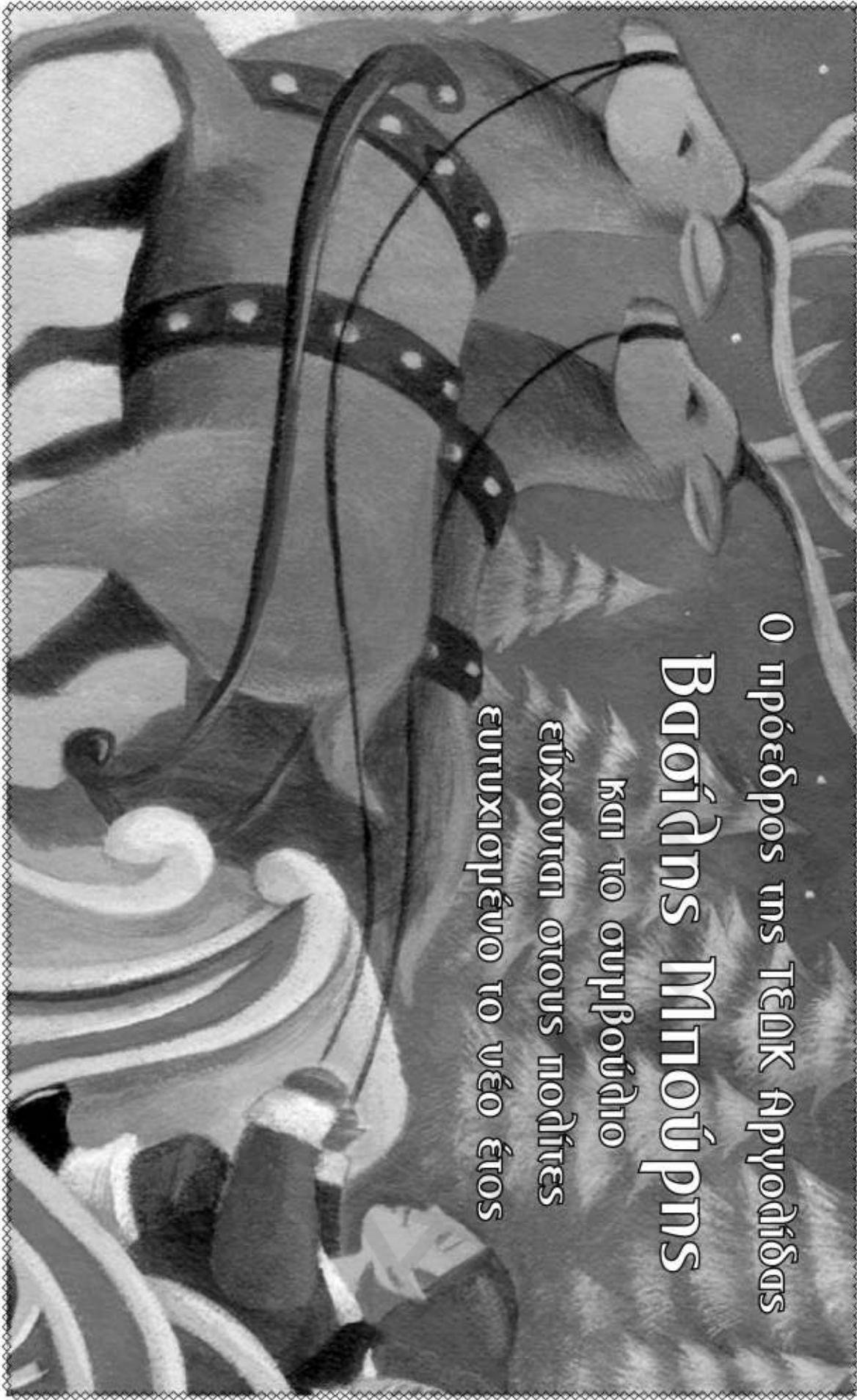
ειδικές διατάξεις", γεγονός που επίσης δεν ευσταθεί καθώς τα 2/3 του δικτύου διέρχονται από περιοχή που έχει θεσμοθετηθεί ως περιοχή απόλυτης προστασίας (ΦΕΚ396/Δ' 8-6-1999 Προεδρικό Διάταγμα όπου αναγνωρίσθηκε και οριοθετήθηκε το οικοσύστημα της περιοχής, υγροβιότοπος Αλίπεδα Καλυβίων). Η παράκαμψη της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, στέρησε επίσης την τοπική κοινωνία από την αναγκαία πληροφόρηση και έκφραση πιθανόν ενοτάσεων, αφάίρεσε το δικαίωμα να διατυπωθούν, μέσα από θεμικές διαδικασίες, οι αντίθετες και πλήρως τεκμηριωμένες απόψεις και προβληματισμοί που, εδώ και έναν χρόνο, διατυπώνονται, όπως ο κίνδυνος τα εν λόγω έργα να επιταχύνουν την παράκαμψη διάβρωση με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξαφάνιση της παραλίας, πράγμα που ήδη έχει συμβεί σε άλλα σημεία της Αργολίδας. Η Ν.Α. Αργολίδας ισχυρίζεται πως η βελτίωση της υφιστάμενης οδού είναι επίσης αναγκαία λόγω αύξησης των τροχαίων ατυχημάτων. Όμως γι' αυτά υπεύθυνες σε μεγάλο βαθμό είναι οι παρόδιες χρήσεις (πληθώρα παράνομα χωροθετημένων νυχτερινών κέντρων) που επη-

ρέαζουν τη συμπεριφορά των οδηγών, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες, και η έλλειψη μέτρων για την αντιμετώπισή τους. Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί 1. Για ποιο λόγο ο δρόμος ταχείας κυκλοφορίας εξαιρέθηκε από την τήρηση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης ενώ εμπίπτει σε περιοχή αιγιαλού και παραλίας και διέρχεται από περιοχές προστατευόμενες από ειδικές διατάξεις. (ΦΕΚ 396/Δ' 8-6-1999); 2. Προτίθενται να πάρουν μέτρα για την ουσιαστική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής σύμφωνα με τις ισχύουσες αλλά και υπό έγκριση Χωροταξικές Μελέτες, ώστε να πάψει η περιοχή να πληρώνει το κόστος της ανεξέλεγκτης και ανορθολογικής ανάπτυξης; 3. Θα πάρουν μέτρα για την αποτελεσματικότερη προστασία και αποκατάσταση του οικοσυστήματος «Αλίπεδα Καλυβίων» και για την απομάκρυνση των ρυπογόνων βιομηχανικών μονάδων (π.χ. πυρηνελαιουργία) και άλλων εγκαταστάσεων που συμβάλλουν στην υποβάθμιση του υγροβιότοπου»;

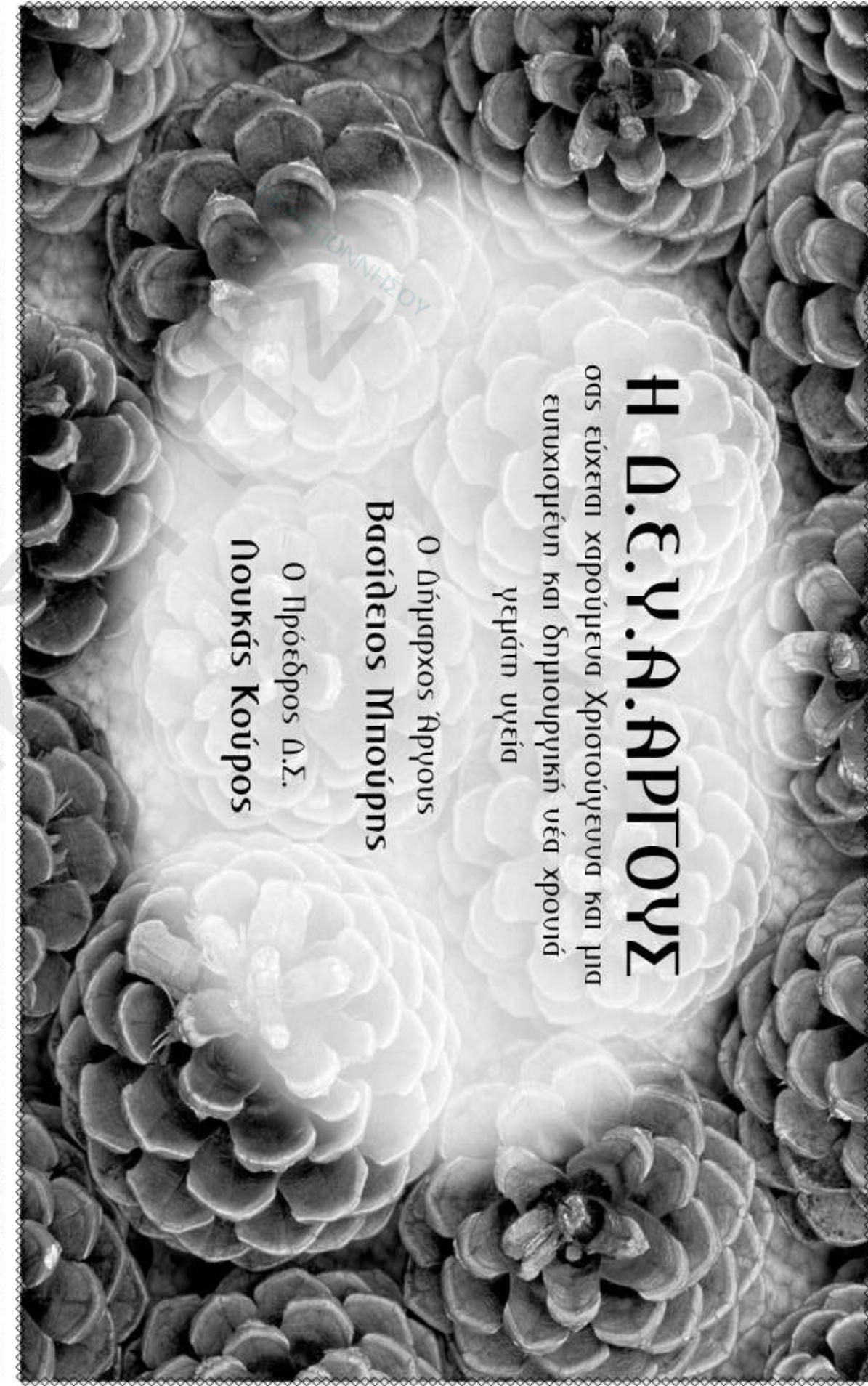
* Το παραπάνω ρεπορτάζ είχε πονηθεί από μέλη της «Άλλης Πρότασης»

Έτος	Νεκροί	Σοβαρά	Ελαφρά	Σύνολο
1998	48	117	280	445
1999	29	68	260	357
2000	30	88	231	341
2001	23	60	229	312
2002	33	43	203	279
2003	23	39	201	263
2004	24	40	192	256
2005	26	26	202	254
2006	31	32	220	283
2007	21	32	218	271
2008	26	51	190	267
2009	19	31	139	189

Έτος	Θανατηφόρα	Σοβαρά	Ελαφρά	Σύνολο
1998	39	78	170	287
1999	28	63	164	255
2000	26	74	130	230
2001	22	51	134	207
2002	28	31	118	177
2003	23	33	133	189
2004	22	31	114	167
2005	23	22	126	171
2006	28	29	136	193
2007	19	28	122	169
2008	22	41	120	183
2009	18	26	81	125

Ο πρόεδρος της ΤΕΩΚ Αργοδίδας
Βασίλης Μπούρης
και το συμβούλιο
εύχουνται στους ποδιές
ευτυχισμένο το νέο έτος

Η Ο.Ε.Ψ.Α.ΑΡΓΟΥΣ
οις εύχεται χαρούμενα Χριστούγεννα και μια
ευτυχισμένη και δημιουργική υέα χρονιά
ψηφάτη αγεία

Ο Δήμαρχος Αργούς
Βασίλειος Μπούρης

Ο Πρόεδρος Ο.Σ.
Βουκάς Κούρος

Ευποράφως

Μικρά Χρονικά

(για την πορεία των μαθητών την Δευτέρα 7/12)

Παραχωρώ το άρθρο μου σήμερα στην «Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Ναυπλίου», που γράφει για την πορεία διαμαρτυρίας των μαθητών που πραγματοποίθηκε στις 7/12 στο Ναύπλιο:

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ μετά τον Δεκέμβρη και βλέπουμε πως στο Ναύπλιο οι μόνοι που ενδιαφέρονται να βγούν στον δρόμο για την μνήμη του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου αλλά και αυτό που συμβόλιζε η δολοφονία του, ήταν οι μαθητές του Λυκείου και του Γυμνασίου. Αυτές οι δράσεις της μαθητικής κοινότητας, ασήμαντες για τους περισσότερους, ανεπίτρεπτες για αυτούς που επικαλούνται αυτιστικά τις σπασμένες βιτρίνες για να ποινικοποίουν ηθικά τις διαδιλλώσεις και τις διαμαρτυρίες και «ελλείψει συνείδηση» για τους αφελείς και αντιδραστικούς, έχουν τον δικό τους χαρακτήρα και την

**του Ακη
Γάτζιου**

δικιά τους ιδιαιτερότητα που αξίζει να καταγραφεί και να παρατηρηθεί.
ΕΝΑ ΠΛΗΘΟΣ λοιπόν αποτελούμενο από περισσότερους από 250 μαθητές και μαθήτριες εκκινώντας από τα λύκεια και τα γυμνάσια κατευθύνθηκαν προς το κτίριο της Αστυνομίας αποκλειόντας τους δρόμους απ' όπου πέρασαν. Ο αυθόρυπτος χαρακτήρας, στοιχείο του Δεκέμβρη, συνδυάστηκε με την απαιτούμενη συνείδηση για να αποκλείσουν κάθε είδους καθοδήγηση αλλά και καπέλωμα από τα κόμματα και τις πρωτοπορίες. Ο αντικομουνιστικός εφιάλτης του ΚΚΕ έγινε για άλλη μια φορά πραγματικότητα. Μόνοι τους συσπειρώθηκαν και ξεκίνησαν να πουν αυτό που θέλουν αυτοί και αυτές να πουν και να εκφραστούν όπως αυτοί και αυτές θέλουν. Στο κτίριο της Αστυνομίας τους περίμεναν δύο διμοιρίες των Ματ. Οι μαθητές φώναζαν συνθήματα κατά της βίας της αστυνομίας αλλά και γενικότερα διαφοροποιώντας έτσι τη θέση τους από άλλες κινητοποιήσεις σε άλλες περιοχές.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ από το να συγκρουστούν, να τους στηρίσουν με δύο τρία κλασικά συνθήματα όπως «σκυλιά φυλάτε τα αφεντικά σας» και «γουρούνια δολοφόνοι». Οι δύο διμοιρίες των ματ παρατεταγμένες ή μία πίσω από την άλλη (που πιθανότατα ήταν απλοί αστυνομικοί που τους είχαν φορέσει τις απαιτούμενες στολές για εντυπωσιασμό) δέχτηκαν μια λεκτική επίθεση που δυνατή από την ρίψη αντικειμένων. Ξεφτίλιστηκαν μπροστά στα μάτια των παιδιών αλλά και δύσων παρακολουθούσαν, δεχόμενοι συνθήματα όπως «δεν θα γίνεις πράσινος ποτέ» και κατά την αποχώρησή τους ετοίμασαν (σαν το κερασάκι στην τούρτα) συντονισμένα και με ρυθμό μια μεγάλη μούντα από τα χέρια 250 παιδιών.

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ κανείς, οι μαθητές έδειχαν και είπαν αυτό που θέλανε να πουν. Αφήσανε το δικό τους σήμα και επιτέθηκαν συμβολικά σε αυτό που θεωρούσαν ως σύμβολα αυταρχισμού. Είναι χαρακτηστικά τα λόγια μαθητών που λένε «πώς από την δολοφονία του Αλέξη βλέπουμε την καθημερινή δολοφονία της zωής και της φαντασίας μας στα σχολεία». ΙΔΟΥ το πρόβλημα...

6 | 7

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 31.12.09

ΙΧνηλαδίες

Θύματα «κυβερνοεκφοβισμού» η νέα γενιά

Tns Άννας, προέδρου N.E.O.I.

Ένα νέο φαινόμενο γνωρίζει άνθιση και στην Ελλάδα ανάμεσα στους νέους και το διαδίκτυο - ο γνωστός ως εκφοβισμός μέσω διαδικτύου και νέων τεχνολογιών ή αλλιώς διεθνώς - Cyberbullying.

Ο όρος εκφοβισμός αναφέρεται σε εκείνες τις περιπτώσεις που ένα άτομο εκτίθεται επαναλαμβανόμενα και για πολύ καιρό στις αρνητικές και εχθρικές συμπεριφορές ενός ατόμου ή μίας ομάδας ατόμων και δυσκολεύεται να υπερασπιστεί και να προστατέψει τον εαυτό του.

Όλοι μας είμαστε ενήμεροι για τέτοιου είδους εκφοβισμού που συμβαίνει στις νεαρές πληκτίες και κυρίως στα σχολεία με τις κλίκες των πιο δημοφιλών παιδιών να εκφοβίζουν τα πιο αδύναμα για ευχαρίστηση και ψυχαγωγία.

Με την είσοδο των νέων τεχνολογιών και τη βοήθεια του διαδικτύου αυτό το φαινόμενο μεταφέρθηκε στις νέες τεχνολογίες με τα ίδια χαρακτηριστικά μόνο που ο τρόπος από συμβατικός έγινε ψηφιακός. Ο όρος, λοιπόν, του cyberbullying αναφέρεται στην χρήση των πληκτρονικών μέσων επικοινωνίας και των νέων τεχνολογιών όπως τα πλεκτρονικά μηνύματα (e-mail), τα κινητά, τις πλεκτρονικές ιστοσελίδες, τα δωμάτια επικοινωνίας κ.α. για να υποστηρίξει την εσκεμμένη, επαναλαμβανόμενη και εχθρική συμπεριφορά ενός ατόμου ή μίας ομάδας που έχει σαν σκοπό να βλάψει κάποιο άλλο άτομο και να αποκτήσει τον απόλυτο έλεγχο και εξουσία πάνω του.

Μια πικανή του φαινομένου είδαμε, πριν από δύο χρόνια ανάμεσα σε ανήλικες, να διαπράπεται μέσω κινητών

ιπλεφώνων πριν απαγορευτούν στα σχολεία και τις σχολικές εκδρομές.

Με αφορμή την αυξανόμενη χρήση του διαδικτύου από παιδιά και νέους, η οργάνωση NEOI πραγματοποίησε έρευνα στο N. Θεσσαλονίκης από τον Απρίλιο έως Σεπτέμβριο 2009 με στόχο τη μελέτη και έκταση αυτού του φαινομένου, τον τρόπο τέλεσης του και τις επιπτώσεις του στα θύματα.

Η έρευνα διενεργήθηκε σε τελικό δείγμα 422 παιδιών πληκτίας 13-18 ετών (275 αγόρια & 147 κορίτσια) με ειδικά διαμορφωμένο έντυπο & ανώνυμο ερωτηματολόγιο με κριτήριο προεπιλογής τη χρήση του διαδικτύου το ελάχιστο μια φορά την εβδομάδα και ότι ο συμμετέχον έχει στην κατοχή του κινητό τηλέφωνο.

Τα αποτελέσματα που προκύπτουν από την έρευνα παρουσιάζονται στη συνέχεια του δελτίου και εμφανίζονται ως ποσοστό επί του συνολικού δείγματος πληκτίας 13 - 18 ετών.

- 16% από τα αγόρια πληκτίας 13-18 ετών δηλώνουν ότι έχουν πέσει θύματα κυβερνοεκφοβισμού

- Από αυτό το ποσοστό, το 9% δηλώνει ότι η πράξη έγινε μέσα από ιστοχώρο κοινωνικής δικτύωσης (BEBO, HI5, TWITTER), 6% δηλώνει ότι έγινε μέσω Instant Messaging Services και ένα 2% στο κινητό τους τηλέφωνο.

- 32% είχαν δεχθεί εκφοβισμό με δημοσίευση στο διαδίκτυο προσωπικών τους φωτογραφιών, 11% λεκτικό - αποκάλυψη γεγονότων προσωπικού ενδιαφέροντος και ένα 3,5% δηλώσεις ότι έγινε με χυδαίο λεξιλόγιο - ύβρεις.

- Ένα 10% των αγοριών απάντησε θετικά στην ερώτηση ότι έχουν εκφοβίσει μέσω διαδικτύου και νέων τεχνολογιών

ών κάποιον συμμαθητή, φίλο ή γνωστό τους.

Το πιο σημαντικό είναι ότι στο σύνολο του δείγματος ένα 42% απάντησε ότι έρευνα ή έχουν ακούσει για κάποιον γνωστό που έχει πέσει θύμα εκφοβισμού μέσω διαδικτύου και νέων τεχνολογιών.

Αναφορικά με το δείγμα των κοριτσιών τα ποσοστά ήταν λίγο πιο ψηλά με ένα 22% να απαντά θετικά στο ότι έχει πέσει θύμα κυβερνοεκφοβισμού και ένα 9% να δηλώνει ότι γνώριζε τον εκφοβιστή του. Όταν ρωτήσαμε τα παιδιά αυτά να μας πούνε τους λόγους αυτού του φαινομένου το 13% μας απάντησε ότι έγινε για λόγους εκδίκησης, το 31% για να γελάσουν και ένα 56% για δυσφήμιση.

Ο κυβερνοεκφοβισμός συνήθως γίνεται ανώνυμα και δεν περιορίζεται σε πληκτίες κάτω των 18 ετών. Η οργάνωση NEOI μέσα στα δύο χρόνια που ενεργά ενημερώνει για πλεκτρονικούς κινδύνους έχει δεχθεί δεκάδες καταγγελίες από άτομα πληκτίας από 22 έως 45 χρόνων που έχουν πέσει θύματα εκφοβισμού στο διαδίκτυο.

Η ψυχολόγος της οργάνωσης NEOI, κ. Όλγα Ζηκοπούλου αναφέρει: «Τα δεδομένα της παρούσας έρευνας, τα οποία συμφωνούν με τη διεθνή βιβλιογραφία, δείχνουν ότι ο αριθμός των εφήβων που έχουν πέσει θύματα εκφοβισμού μέσω του διαδικτύου και της χρήσης νέων τεχνολογιών είναι σημαντικός. Το γεγονός ότι παρουσιάζει μία αυξητική τάση καθιστά απαραίτητη την άμεση παρέμβαση για την πρόληψη και την αντιμετώπιση του προβλήματος. Με τη διάδοση της χρήσης του διαδικτύου και

10 Χρόνια
Συνέπεια Αξιοποστία

G.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ • ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ • ΜΕΖΟΝΕΤΕΣ

ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ 13 - ΝΑΥΠΛΙΟ 27520 29396 • 6944 842 844

των πλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας από παιδιά σχολικής και εφηβικής ηλικίας ο εκφοβισμός δεν περιορίζεται πλέον στη σχολική αυλή και/ή στη γειτονιά. Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουρία αν οι πιο «παραδοσιακές» μορφές του εκφοβισμού, που συναντώνται στα σχολεία, και οι πιο σύγχρονες μορφές, που διαπράττονται με τη χρήση των νέων τεχνολογιών, ταυτίζονται ή όχι, αλλά μπορούμε σίγουρα να εντοπίσουμε βασικές ομοιότητες και διαφορές. Το βασικό σημείο της διαφοράς τους είναι ότι οι νέες τεχνολογίες δίνουν εξαιρεπή δύναμη σε αυτούς που επιλέγουν να διαπράζουν κάποια μορφή βίας μέσω αυτών, καθώς επιτρέπουν στα άτομα να αλλοιώσουν την ταυτότητά τους ή/και να διατηρήσουν την ανωνυμία τους και αυτό συνήθως τα δίνει και τη δυνατότητα να γίνουν πιο σκληρά και επιθετικά. Επίσης, ο εκφοβισμός, μέσω της χρήσης των νέων τεχνολογιών, μπορεί να γίνει οποιαδήποτε σημαγένης, σε οποιοδήποτε μέρος και μέσω της ταχύτατης διάδοσης, μπορεί να λάβει σε πολύ λίγο χρόνο πολύ μεγάλες διαστάσεις.

Ανεξάρτητα όμως από τις ομοιότη-

τες και τις διαφορές, αυτό που είναι σημαντικό, και που αποδεικνύουν με απόλυτη σαφήνεια και συμφωνία τα ερευνητικά ευρήματα, είναι ότι τα παιδιά και οι έφηβοι, που με οποιδήποτε τρόπο θυματοποιούνται από τους συνομπλίκους τους, βιώνουν κοινωνικο-συναισθηματικές δυσκολίες.

Η διεθνής βιβλιογραφία μάς δίνει μία εικόνα των σημαντικών ψυχοκοινωνικών και ακαδημαϊκών επιπτώσεων του πλεκτρονικού εκφοβισμού. Πιο συγκεκριμένα, οι έρευνες δείχνουν ότι τα παιδιά και οι έφηβοι που είναι θύματα πλεκτρονικού εκφοβισμού αναφέρουν περισσότερα συναισθηματικά λύπτις, άγχους, απομόνωσης και φόβου και είναι πιο δύσκολο να συγκεντρωθούν στα μαθήματά τους κάτι που έχει αντίτυπο και στους σχολικούς βαθμούς τους. Επίσης, είναι πιο πθανόν να κάνουν συχνές απουσίες από το σχολείο, να παίρνουν αποβολές ή στην πιο ακραία μορφή να έχουν όπλα μαζί τους στο σχολείο. Από την άλλη, τα παιδιά που παίρνουν το ρόλο του θύτη είναι πιο πθανόν να έχουν επιθετική και παραβατική συμπεριφορά.

Ανεξάρτητα όμως από τις ομοιότη-

τες και τις διαφορές, αυτό που είναι σημαντικό, και που αποδεικνύουν με απόλυτη σαφήνεια και συμφωνία τα ερευνητικά ευρήματα, είναι ότι τα παιδιά και οι έφηβοι, που με οποιδήποτε τρόπο θυματοποιούνται από τους συνομπλίκους τους, βιώνουν κοινωνικο-συναισθηματικές δυσκολίες.

Το Cyberbullying αποτελεί αυτή τη σημαγένη ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που επιδρούν αρνητικά στην ποιότητα της εκπαίδευσης και γενικότερα στο σχολικό περιβάλλον. Αυτό που χρειάζεται είναι ουσιαστικές συνεργασίες μεταξύ σχολείων, γονέων, των μέσων μεταφοράς και της κοινωνίας γενικότερα.»

Η κ. Βασιλική Γκουντσίδου-Φυσικός, Μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Προγράμματος cost για το Cyberbullying υπογραμμίζει «Η βία μεταξύ των παιδιών δεν είναι φαινόμενο μόνο της εποχής μας. Στο σχολικό περιβάλλον και στη γειτονιά πολλά παιδιά βίωνταν το φαινόμενο του εκφοβισμού (bullying) που περιλαμβάνει όχι μόνο τη σωματική βία αλλά και τη χρησιμοποίηση υβριστικών ή περιπατηκών εκφράσεων, απειλών, εκβιασμού, καθώς και κλοπές, ζημιές στην προσωπική περιουσία κάποιου, εσκεμμένο και συχνό αποκλεισμό μαθητών από κοινωνικές δραστηριότητες, διάδοση κακοποίησης και ψευδών φημών, κλ.π. Οι σημερινοί νέοι δεν ζουν μόνο στον πραγματικό χώρο που ήταν μας γνωρίζουμε, αλλά «σερφάρουν» και στο διαδίκτυο, είναι «ιθαγενείς» στον κυβερνοχώρο, σε αντίθεση με τους ενήλικες που είναι «μετανάστες». Το διαδίκτυο έχει μια ιδιάσουσα δομή και λειτουργεί με διαφορετικούς κα-

νόντες από ότι οι παραδοσιακές πόλεις που μεγαλώσαμε. Δεν ξέρουμε πού είναι ακριβώς αλλά βρίσκεται παντού. Δεν πάμε σ' αυτό, απλά κάνουμε log in και έρχεται σε μας. Δεν χρειάζεται να δείξουμε την ταυτότητά μας, αλλά όποιο προφίλ επιλέξουμε εμείς. Οι έννοιες του τόπου και του χρόνου είναι εντελώς διαφορετικές. Νέοτερη μορφή του bullying είναι το cyberbullying, όρος που αποδίδεται στον Bill Belsey. Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες

cyberbullying όπως: flaming (στην πυρά), denigration (δισφήμιση), bash boards (τελειωτικό κτύπημα), impersonation (χρήση του προσωπικού λογαριασμού), outing (δημοσιοποίηση προσωπικών στοιχείων που αφορούν τη σεξουαλική προτίμηση), trickery (εμπιλιγμός), exclusion (εξοστρακισμός), harassment (παρενόχληση), happy slapping (βιντεοσκόπηση με τη χρήση της κάμερας του κινητού, με συχνό στόχο και εκπαιδευτικούς ή επώνυμα πρόσωπα), text wars (πόλεμος κειμένων), online polls (δημοσκοπήσεις), αποστολή εικόνων και βίντεο κλπ.. για την ανιμετωπίσουν τον εκφοβισμό».

Η Πρόεδρος της οργάνωσης NEOI & Δικηγόρος, κ. Άννα Ευθυμίου τονίζει: «Ο αυξανόμενος αριθμός και το επίπεδο δριμύτητας των προκλήσεων είναι αρκετό ώστε να ευαισθητοποιήσει τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους ερευνητές, και τους υψηλότερα ιστάμενους σε Υπουργεία και άλλες αρχές μας για να λάβουν μέτρα. Το Cyberbullying αποτελεί αυτή τη σημαγένη ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που επιδρούν αρνητικά στην ποιότητα της εκπαίδευσης και γενικότερα στο σχολικό περιβάλλον. Αυτό που χρειάζεται είναι ουσιαστικές συνεργασίες μεταξύ σχολείων, γονέων, των μέσων μεταφοράς και της κοινωνίας γενικότερα.»

Η κ. Βασιλική Γκουντσίδου-Φυσικός, Μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Προγράμματος cost για το Cyberbullying υπογραμμίζει «Η βία μεταξύ των παιδιών δεν είναι φαινόμενο μόνο της εποχής μας. Στο σχολικό περιβάλλον και στη γειτονιά πολλά παιδιά βίωνταν το φαινόμενο του εκφοβισμού (bullying) που περιλαμβάνει όχι μόνο τη σωματική βία αλλά και τη χρησιμοποίηση υβριστικών ή περιπατηκών εκφράσεων, απειλών, εκβιασμού, καθώς και κλοπές, ζημιές στην προσωπική περιουσία κάποιου, εσκεμμένο και συχνό αποκλεισμό μαθητών από κοινωνικές δραστηριότητες, διάδοση κακοποίησης και ψευδών φημών, κλ.π. Οι σημερινοί νέοι δεν ζουν μόνο στον πραγματικό χώρο που ήταν μας γνωρίζουμε, αλλά «σερφάρουν» και στο διαδίκτυο, είναι «ιθαγενείς» στον κυβερνοχώρο, σε αντίθεση με τους ενήλικες που είναι «μετανάστες». Το διαδίκτυο έχει μια ιδιάσουσα δομή και λειτουργεί με διαφορετικούς κα-

νόντες από ότι οι παραδοσιακές πόλεις που μεγαλώσαμε. Δεν ξέρουμε πού είναι ακριβώς αλλά βρίσκεται παντού. Δεν πάμε σ' αυτό, απλά κάνουμε log in και έρχεται σε μας. Δεν χρειάζεται να δείξουμε την ταυτότητά μας, αλλά όποιο προφίλ επιλέξουμε εμείς. Οι έννοιες του τόπου και του χρόνου είναι εντελώς διαφορετικές. Νέοτερη μορφή του bullying είναι το cyberbullying, όρος που αποδίδεται στον Bill Belsey. Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες

cyberbullying όπως: flaming (στην πυρά), denigration (δισφήμιση), bash boards (τελειωτικό κτύπημα), impersonation (χρήση του προσωπικού λογαριασμού), outing (δημοσιοποίηση προσωπικών στοιχείων που αφορούν τη σεξουαλική προτίμηση), trickery (εμπιλιγμός), exclusion (εξοστρακισμός), harassment (παρενόχληση), happy slapping (βιντεοσκόπηση με τη χρήση της κάμερας του κινητού, με συχνό στόχο και εκπαιδευτικούς ή επώνυμα πρόσωπα), text wars (πόλεμος κειμένων), online polls (δημοσκοπήσεις), αποστολή εικόνων και βίντεο κλπ.. για την ανιμετωπίσουν τον εκφοβισμό».

Τα πλεονεκτήματα από τη χρήση του διαδικτύου είναι σίγουρα πολλά. Υπάρχουν ιστοσελίδες που ενημερώνουν για το cyberbullying, και δίνουν οδηγίες στα παιδιά, στους γονείς, στους εκπαιδευτικούς, στους παιδιά-άτρους κλπ.. για την ανιμετωπίσουν τον εκφοβισμό. Για να έχει όμως κάποιος γονιός π.λ. πρόσβαση σ' αυτές θα πρέπει να μπορεί να πλοηγείται στο διαδίκτυο και να γνωρίζει και Αγγλικά. Αυτός είναι ένας οπαντικός λόγος για τον οποίο έρευνες όπως αυτή της M.K.O. Νέοι που μας ενημερώνουν για το φαινόμενο του cyberbullying και μας κάνουν λόγο για διψήφιο αριθμό θυμάτων είναι πολλή χρήσιμες στη χώρα μας.»

«Τα πρώτα κρούσματα εκφοβισμού μέσω διαδικτύου έχουν φτάσει και έχουν απασχολήσει το Τμήμα Διώξεως Ηλεκτρονικού Εγκλήματος Θεσσαλονίκης» όπως αναφέρει ο προστάτης του τμήματος κ. Αντώνης Παπαντωνίου. «Τα περισσότερα από αυτά αναφέρονται σε ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης που είναι ιδιαίτερα δημοφιλή, όπως το Facebook, και έχουν ως κύριο στόχο τη δυσφήμηση αλλά και εκφοβισμό του θύματος. Σε πολλές υπόθεσεις έχουμε δει να διαπράττονται αδικήματα με ανυπόλογης ιθικές και ψυχολογικές επιπτώσεις. Προσωπικά στοιχεία απόμαρτυρων καθώς και φωτογραφίες αυτών (αυθεντικές ή παραπομένες) έχουν αναφηθεί σε διάφορες ιστοσελίδες συνοδευόμενα από συκοφαντικά σχόλια ή σχόλια με ερωτικό περιεχόμενο. Για το λόγο αυτό θα πρέπει όλοι μας, αλλά ειδικότερα οι νέοι, να έχουμε υπόψη μας ότι τέτοιου είδους πράξεις μπορεί να θίξουν την τημή και την προσωπικότητα ενός ατόμου και για το λόγο αυτό θα πρέπει να το σκεφτόμαστε δύο φορές πριν «ανεβάσουμε» οι ίδιοι τα προσωπικά μας στοιχεία.»

Ταυτότητα

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Εβδομαδιαία Εφημερίδα

Αρ. Σήματος: 159481
Δικαιούχος Σήματος:
Α. Γκάτζιος, Μ. Κ. Νιάνος, Μ. Πετρόπουλος Ο.Ε.
Μέλος Ε.Ι.Ε.Τ.

Κωδ. Εντύπου: 4126

Αριθμός φύλλου: 604

Ημερομηνία: ΠΕΜΠΤΗ 31.12.09
Ιδιοκτησία: ΕΝΘΕΣΙΣ Α. Γκάτζιος -
Α. Γκάτζιος, Μ. Κ. Νιάνος - Μ. Πετρόπουλος Ο.Ε.

Εκδότης - Δ/ντης:

Άκης Γκάτζιος

Αρχιουντάκτης:

Άκης Νιάνος

</div

Πρόσωμα στη φύση

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ περιβάλλον έγινε για μια ακόμα χρονιά αντικείμενο συζητήσεων και χώρος αντιπαράθεσης χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Η ΝΔ προωθούσε με μαθηματική ακρίβεια μοντέλα καύσης, αδιαφορώντας για την ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος και εφαρμόζοντας τεχνάσματα, όπως οι δεματοποιητές προκειμένου να αποφύγει τα πρόστιμα.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ άλογα του ΠΑΣΟΚ, συνεχίζουν στο ίδιο οικονομίστικο μοτίβο τις φανφάρες του για καθαρό περιβάλλον στο

 πλαίσιο της ταξικής πολιτικής «ο ρυπαίνων πληρώνει» εισπράποντας τα τέλη για τα παλαιά IX από τους φουκαράδες που ελλείψει μέσων μαζικής μεταφοράς συντηρούσαν με κόπους ζωής το «σαραβαλάκι» τους.

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ανάπτυξη αφορά καθαρά πλέον την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας ενώ δεν προστατεύει πραγματικά το φυσικό περιβάλλον, αφού εξαιρεί τον άνθρωπο αφήνοντας ανέγγιχτες τις σχέσεις εργασίας και εργασιακό περιβάλλον, λες και ο άνθρωπος αρρωστάει μόνο από την ρύπανση και τον ακάθαρτο αέρα.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ που μεταφράζεται σε συσσώρευση αγαθών ή κερδών δεν υπάρχει. Υπάρχει όμως το προσωπείο που συχνά χρησιμοποιεί ο καπιταλισμός για να ξεγελάσει τους ήδη αλλοιωμένους πολίτες, εφαρμόζοντας την εκμοντερισμένη πολιτική του καρότου.

ΜΠΡΟΣ στο 2010, ίσως πιο έντονα από όπι τις προηγούμενες χρονιές, θα πρέπει να αναλογιστούμε τι παγίδες κρύβονται πίσω από κάθε πράσινο αναπυξιακό μοντέλο και να δούμε με καχυποψία, όλους αυτούς που μας επαγγέλλονται «σωτήριες» λύσεις, υπονοώντας το «σωτήριες» για τα δικά τους οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από την ανάγκη για ένα καλλίτερο φυσικό περιβάλλον από εκείνο που οι ίδιοι οι σωτήρες μας παρέδωσαν πριν εμφανιστούν ως προστάτες του.

ΜΕ ΠΡΟΣΤΙΜΑ στην ίδια τη φύση, αύριο, μεθαύριο όπως η επιβολή των μεταλλαγμένων, εμποδίζοντας τελείως την «αυτοθεραπεία» της φύσης, μέωρ των zizanίων και των εντόμων της.

Ενεργειακή αναβάθμιση για διατηρητέα του Ναυπλίου

Είναι γνωστό ότι οι ιδιοκτήτες παραδοσιακών κτηρίων αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα, λόγω της παλαιότητας της κατασκευής των οικοδομών τους, ενώ η απώλεια ενέργειας που υπάρχει είναι τεράστια.

Ο δημοποιός συνδυασμός «Άλλη Πρόταση», με ανοιχτή επιστολή του προς τον υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Άλλαγής Γιάννη Μανιάτη, ζητά την ένταξη της κατηγορίας αυτής των διατηρητέων σε πρόγραμμα ενεργειακής αναβάθμισης.

Την ανοιχτή επιστολή υπογράφουν οι δημοποιοί Σύμβουλοι Γιάννης Γκιόλας, Κώστας Καράπαυλος και Ελένη Λαπαθιώτη-Τζανάκη.

«Όπως έχουμε πληροφορηθεί πραγματοποιείται τις ημέρες αυτές με πρωτοβουλία σας μια συζήτηση σχετικά με το πρόγραμμα της ενεργειακής αναβάθμισης που ελπίζουμε να ανακοινωθεί. Οι ιδιοκτήτες των παραδοσιακών κτηρίων που υφίστανται χάριν της προστασίας της αρχιτεκτονικής και ιστορικής μας κληρονομιάς αρκετές δυσκολίες στην οίκηση μέσα στα κτήρια αυτά, πρέπει να έχουν μια προτεραιότητα στην επιλεξιμότητα.

Επιθυμούμε ως μια δημοποιήτρια μιας πόλης που είναι από τις λίγες στην χώρα μας που διατηρεί ένα αξιόλογο ιστορικό κέντρο, να σας καταθέσουμε τις απόψεις μας σχετικά με μια μεγάλη αδυναμία

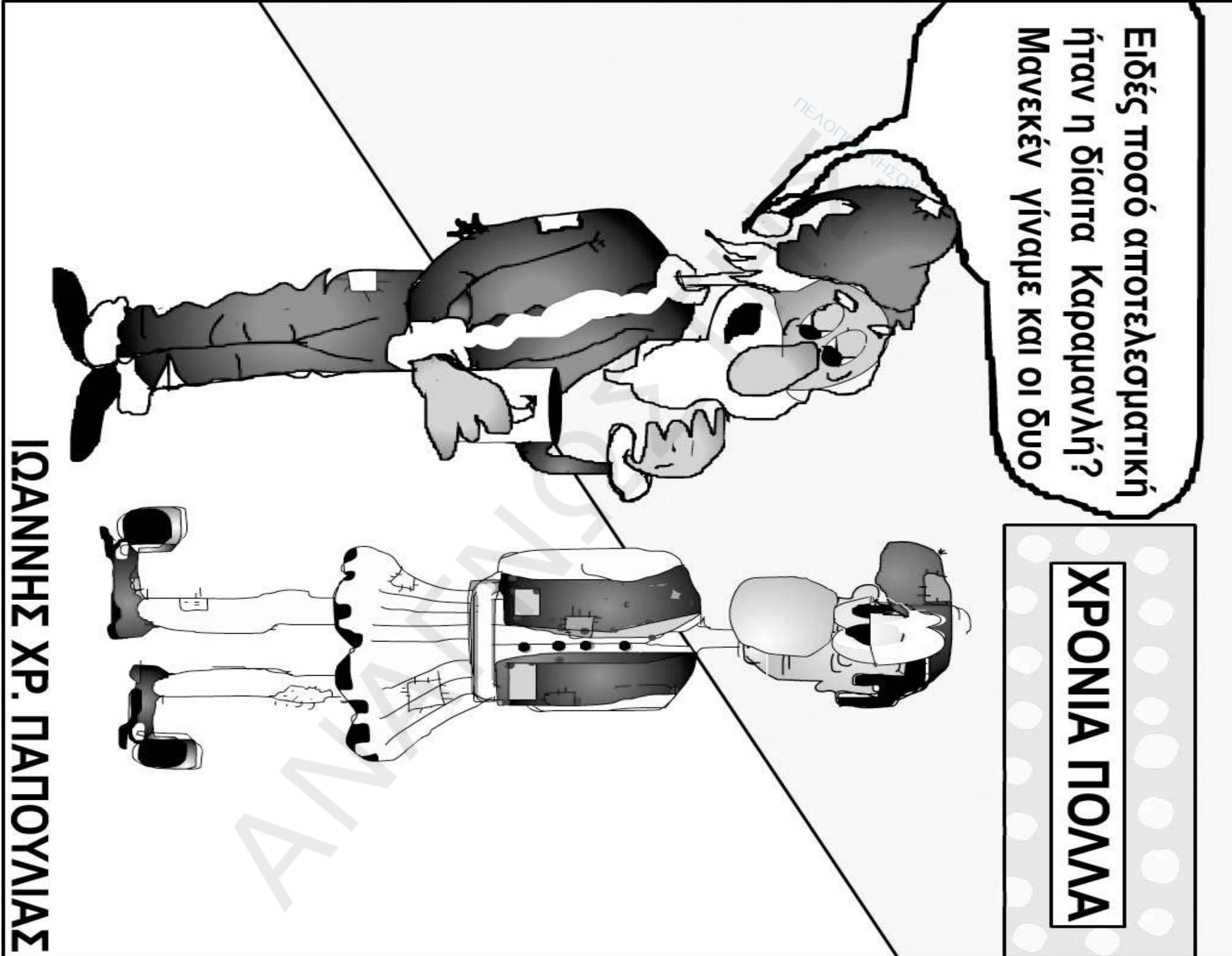
που είχε το πρόγραμμα αυτό, όπως παλαιότερα είχε ανακοινωθεί, και που αφορά τα κτήρια που έχουν κηρυχθεί διατηρητέα. Το προηγούμενο πρόγραμμα έθετε ένα κατώτατο όριο αντικειμενικής αξίας για να είναι επιλέξιμο ένα κτήριο ώστε να ενταχθεί στο πρόγραμμα. Τούτο όμως αυτόματα έθετε όλα τα κτήρια στο ιστορικό κέντρο του Ναυπλίου εκτός προδιαγραφών.

Είναι γνωστό ότι οι ιδιοκτήτες παραδοσιακών κτηρίων αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα, λόγω της παλαιότητας της κατασκευής των οικοδομών τους, ενώ η απώλεια ενέργειας που υπάρχει είναι τεράστια.

Θεωρούμε ότι πρέπει τα κτήρια που έχουν κηρυχθεί διατηρητέα να έχουν μια προτεραιότητα στο νέο πρόγραμμα ενεργειακής αναβάθμισης που ελπίζουμε να ανακοινωθεί. Οι ιδιοκτήτες των παραδοσιακών κτηρίων που υφίστανται χάριν της προστασίας της αρχιτεκτονικής και ιστορικής μας κληρονομιάς αρκετές δυσκολίες στην οίκηση μέσα στα κτήρια αυτά, πρέπει να έχουν μια προτεραιότητα στην επιλεξιμότητα. Θεωρούμε ότι : Το Υπουργείο πρέ-

πει να δώσει και τις κατάλληλες και αναγκαίες τεχνικές κατευθύνσεις (σε συνεργασία μάλιστα με το Υπουργείο Πολιτισμού - Τουρισμού) σχετικά με τα έργα που πρέπει να γίνουν σε διατηρητέα κτήρια, ώστε αυτά να αναβαθμισθούν ενεργειακά.

Στην κατηγορία αυτή μπορεί να ενταχθούν έργα όπως ο αντικαταστατικός κουφωμάτων ή τα ζαμιών και πατζουριών (ξύλινα και ακολουθώντας την προηγούμενη τεχνοτροπία κατασκευής τύπου γερμανικών ή γαλλικών), εξωτερικές εργασίες μόνων και χρήσης υλικών εξωτερικού βαψίματος των κτηρίων, μόνων στις στέγες, εξέταση της τοποθέτησης πλιακών κατόπιν στις κεραμοσκεπείς στέγες (αισθητικά προβλήματα όταν τοποθετούνται σε κτήρια εντός ενός οικιστικού συνόλου που έχει κηρυχθεί διατηρητέο.) Εννοείται πως θεωρούμε ως επιλέξιμα στο συγκεκριμένο πρόγραμμα τα κτήρια που προορίζονται για μόνιμες κατοικίες και όχι για άλλες χρήσεις γιατί στα ιστορικά κέντρα είναι απαραίτητο να τονωθεί η κατοικία και μέσα από το συγκεκριμένο πρόγραμμα».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Η απέναντι όχθη

Zaotianóthike

Ο Βασιλάρας ένα άγριο και ατίθασο αγόρι περνούσε τα παιδικά του χρόνια στο ορεινό χωριό της Κρύας Βρύσης. Ήταν μικροκαμψώμενος, ήταν εφιά χρονών και έμοιαζε για πέντε, το νευρώδες στην συμπειριφορά και το ατίθασο του χαρακτήρα του και η έντονη διαπεραστική φωνή του έδωσαν το παρατσούκλι Βασιλάρας. Η μάνα του έλεγε ότι από τα εφιά παιδιά της ήταν το μοναδικό που δεν άκουσε ποτέ να κλαίει.

Το σχολείο του ήταν κάτω από την οπίτη της κυρά- Ματίνας , όταν καταλάβαινε ότι ξεφούρνιζε η κυρά Ματίνα , πήδαγε από το παράθυρο του σχολείου και πήγαινε να πάρει ένα κομμάτι ζεστό συμωτό ψωμί.

- Μημ νόστιμο, θεία να χαμε και ένα κομματάκι τυρί!!!

Στο σχολείο με δική του απόφαση κατάργησε τα φωνήντα

- Εγώ θα γράφω τις λέξεις όπως τις ακούω εσύ δάσκαλε κάνε ορθογραφία στους άλλους.

Από ξύλο δεν έπαιρνε με το καλό δεν έπαιρνε , το σχολείο τέλειωσε νωρίς για τον Βασιλάρα. Ο πατέρας του άρχισε να τον πάρνει μαζί του στην δουλειά , πρόβατα και κατοίκια ήταν η καθημερινή του βιοπάλη

Κάθε απόγευμα μάζευαν πρόβατα και κατοίκια στα μαντριά.

- Βασιλάρα(το πήρε και ο πατέρα το παρατσούκλι, κρυφοκαμψώνε και λίγο για το ατίθασο του χαρακτήρα του) εεε Βασιλάρα λείπει ένα κατοίκι.

- Άντε ρε όλα εδώ είναι.

- Δεν σου είπα παιδάκι μου να με λες πατέρα.

- Άντε ρε και τι σε ενοχλεί το ρε;

- Γιατί βγαίνει από το γάιδα- ρεεε!!!

- Ε τότε καλύτερα!!!

Πήγε να του φέρει μια με την γκλίτσα αλλά ο Βασιλάρας οσαν αγριοκάτιστο είχε πιδήξει έξω από το μαντρί.

- Άμα σε πάσω θα σε κανονίσω , συγχώρα το κατοίκι !!!

- Άμα με πάσεις τα λέμε.

Ο πατέρας του ήταν από τους νοικοκυραίους του χωριού. Είχε διακόσια πρόβατα και τριακόσια γύδια. Θα σκεφτεί κανείς μπδαμινή απώλεια για τον βοσκό. Αλλά εκείνα τα χρόνια ήταν άλλη η σχέση ανθρώπων και ζώων. Άμα έλλειπε ένα ζώο ήταν οα να έλλειπε ένα μέλος της οικογένειας τους.

Ο Βασιλάρας είχε πάρει το δρόμο για τον Άγιο Κωνσταντίνο, στο προαύλιο της εκκλησίας έπαιζε τα απογεύματα με τους φίλους του.

Καθώς πλούσιαζε στην εκκλησία, βλέπει σε ένα μικρό βράχο που ήταν σαν ένα μικρό μπαλκόνι στο βουνό το κατοίκι. Το κατοικάκι περνώντας το μονοπάτι βρήκε το βράχο μπροστά του και πήδηξε. Αλλά από εκεί δεν είχε δρόμο ούτε πίσω ούτε μπροστά. Το ένστικτο επιβίωσης το κρατούσε εκεί ελπίζοντας. Τέτοια κομμάτια βράχου τα έλεγαν ζάστανο στο χωριό.

- Ρεεε, ρεεε (φώναζε προς το μαντρί του πατέρα του με την νευρώδη φωνή του) ρεεε το κατοίκι καστανώθηκε

- Έρχομαι Βασιλάρα έρχομαι.

Όπι επικίνδυνο και δύσκολο ο Βασιλάρας το έβλεπε σαν πρόκληση. Ήρθε ο πατέρας του έδεσε της τριχιές γύρω από ένα μεγάλο πουρνάρι .

- Ρε θα κατέβω θα κατέβω εγώ, να στο δέσω.

Και πριν προλάβει ο πατέρας του να πει τίποτα ζώνεται τις τριχιές και κατεβαίνει με επιδέξιες κινήσεις στο βράχο. Με κινήσεις έμπειρου βοσκού δένει το κατοίκι και αργές και σταθερές κινήσεις ο πατέρας του άρχισε να το ανεβάζει. Ο βοσκός το πήρε αγκαλιά λες και ήταν συγγενής που είχε χρόνια να το δει.

- Πέτα την τριχιά ρεεε (τον επανέφερε στην πραγματικότητα η φωνή του Βασιλάρα)

- Δεν σου είπα να με λες πατέρα;

- Άντε ρε από δω , ρίξε την τριχιά .

- Δεν σου ρίκνω τίποτα να κάτισεις εκεί στο ζάστανο μέχρι το Πάσχα.

Κοιτάει πάνω ο Βασιλάρας δεν υπήρχε τρόπος να πάει στο μονοπάτι, κοιτάει

κάτω μεγάλος ο γκρεμός, τότε οα να κατάλαβε που είναι, άρχισε να γνωρίζει τον φόβο και τον τρόμο για πρώτη φορά στην ζωή του.

- Πέτα την τριχιά ρεεε !!!

- Θα με λες πατέρα σου είπα . (Ο φόβος οδήγησε και σε μια άλλη πρωτόγνωρη εμπειρία για τον Βασιλάρα για πρώτη φορά ένοιωσε δάκρυα στα μάγουλα του)

- Μπαμπάκα θα σε λέω ρ...(ο φόβος έκοψε εγκαίρως το εεεεε) Μπαμπάκα πέτα την τριχιά!!!

Πριν ακόμα πατήσει και τα πόδια σταθερά ακόμα δεμένος με σκοινιά , άρχισε να πετάει πέτρες

και στον πατέρα και στο κατοίκι

- Να πάρε ρεεε και εσύ και το κατοίκι του . (Και έφυγε για τον Άγιο Κωνσταντίνο)

- Το κατοίκι αυτό έχει zakóni (ελάπωμα), (είπε ο τσαμπάσος όταν ήρθε να αγοράσει ζωντανά για το Πάσχα), θα πέσει η πυρή του.

- Αυτό δεν πουλιέται ούτε σφάζεται, εξ αιτίας του έγινα μπαμπάκας για λίγα δευτερόλεπτα (του είπε και άφησε τον τσαμπάσον με την απορία στο ξαφνιασμένο του πρόσωπο.)

Το 2010 προβλέπεται ή είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα είναι μια πολύ δύσκολη χρονιά, σε έντονες καταστάσεις άγχους μπορεί πολύ πο εύκολα να βρεθούμε σε ζάστανο. Ακόμα και αν έτσι συμβεί ας κρατήσουμε την ελπίδα της επιβίωσης , την επιβίωση της ελπίδας ,ούτε κάποιος ατίθασος Βασιλάρας θα περνά από το μονοπάτι....Καλή χρονιά καλές αντοχές....να έχουμε...

To 2010 κι αν βρεθείς σε ζάστανο κράτα την ελπίδα

του Βασίλη Καπετάνιου

2010

Θερμές ευχές για όμορφες γιορτές
και μια δημιουργική καινούρια χρονιά!

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!

Εμείς, εδώ στην ARISTO DEVELOPERS A.E., αποφασίσαμε φέτος αντί για εορταστικά επιχειρηματικά δώρα να προσφέρουμε οικονομική ενίσχυση, καθώς και εθελοντική εργασία για την προστασία του περιβάλλοντος με σκοπό «οι ευχές μας να πίσσουν τόπο».

Καλωσορίζουμε λοιπόν το νέο έτος χαρίζοντας δέντρα για δεύτερη χρονιά στους φίλους και συνεργάτες μας! Συμμετέχουμε ως χορηγοί στη δεντροφύτευση που θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με την plant-a-tree.org , την Κυριακή, 24 Ιανουαρίου 2010 στο Πεντελικό 'Ορος.

130 δευτερύλλια χαλεπίου πεύκης, κουκουναριάς, πικροδάφνης και κυπαρισσιού θα φυτευτούν στην περιοχή Καλλιτεχνούπολη του Δήμου Ραφήνας, καθιερώνοντας πλέον την δράση ως επήριο θεσμό του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης της ARISTO.

Βασική και αδιαπραγμάτευτη αρχή μας είναι ο σεβασμός, η προστασία και η ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος καθώς και η δημιουργία «πράσινων» τουριστικών θερέτρων με ιδιαίτερη ευαισθησία στη προστασία του περιβάλλοντος ώστε να συμβάλλουν καθοριστικά στην αειφόρο ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας.

Ένα δέντρο ζει... Καλή Χρονιά από την ομάδα της ARISTO!

Για περισσότερες πληροφορίες: www.aristodevelopers.gr | www.plant-a-tree.gr

«Δεν μπορείς να συλλάβεις έναν άνθρωπο επειδή κάποιος τον δείχνει με το δάκτυλό του»

Διαπλοκή της παρέας και α-διαφάνεια των ισχυρών;

Οι κούφιοι άνθρωποι είναι εδώ μεταπτυχιακοί στην εποπτήμ της χειραγώησης.

N. Βαλαβάνη, Στην πόλη της μακριάς προσμονής

Η διαφθορά θίγει/ προσβάλλει πάρα πολλά έννομα αγαθά, μερικά από τα οποία είναι και άυλα. Δημοκρατία, νομιμότητα, ανθρώπινα δικαιώματα, σταθερότητα δημοκρατικών θεσμών, καλή διακυβέρνηση, ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη, αξίες δημοκρατίας και ηθικής, σταθερότητα και ασφάλεια, κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, ανταγωνισμό κ.λπ.

ΕΠΙΕΙΔΗ θεωρείται ότι η διαφθορά αφορά συνήθως αυτά που λέμε «εγκλήματα ψηλού καπέλου» και είναι ακατάγγελτο λευκό

έγκλημα, ορισμένοι έχουν εκλάβει τη διαφθορά ως μια απλή ηθική απάτη ή μια συνήθη παρεκκλίνουσα συμπεριφορά κι έτσι απεγκληματοποιούν, αποχαρακτηρίζουν και ηθικά τις συχετικές ενέργειες.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ δηλαδή για ένα σφάλμα και όχι για έγκλημα. Γι' αυτό πρέπει να ψάχνουμε για υπεύθυνους και όχι για ενόχους. Η διαφθορά για ορισμένους δεν είναι τίποτα άλλο από μια εκτροπή των ισχυρών. Δηλαδή μια συμπεριφορά που αφορά το πολιτικό ήθος και όχι την εγκληματικότητα.

ΕΤΣΙ η διαφθορά γίνεται το εργαλείο μιας «έκνωμης έξιρα επίσημης δημοκρατίας»,

όπου η πολιτική μπχανή που εκφράζει και τη διαφθορά συνήθως της ομάδας, της παρέας, της φράξιας, του Κόμματος, «εξανθρωπίζει» τη συνδρομή και την υποστήριξη όλων αυτών που έχουν χρεία και δεν μπορούν να τη βρουν μέσα από τις τυπικές διαδικασίες του κράτους, εξυπρετώντας ταυτόχρονα το μεγάλο κεφάλαιο.

ΟΛΟΙ έχουμε ακούσει το γνωστό «έντιμο και ανέντιμο χρηματισμό» ή τη λειτουργική και δυσλειτουργική διαφθορά. Λειτουργική διαφθορά είναι το φακελάκι. Δυσλειτουργική είναι π.χ. η αναξιοκρατία.

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ, λοιπόν, μεταρρυθμίσεις κι εκεί μπαίνει το θέμα της διαφάνειας.

Η διαφάνεια παρουσιάζεται ως το αντίθαρο σε μια κυνική πραγματικότητα της διαπλοκής. Δημιουργούμε μια μυθική αξία της διαφάνειας ως αντέρεισμα. Ομως προσοχή: οι ιεροκήρυκες της ηθικής καλούνται να κλείσουν πολιτικές αμφισβητήσεις και πληγές προσώπων και θεσμών, αφήνοντας όμως ανοιχτή την πόρτα στους επικυρίαρχους του παιχνιδιού, οι οποίοι και ορίζουν τους χειριστές της αποκάθαρσης.

ΠΙΣΤΕΥΩ ότι ένα σύστημα μέχρι ενός ορισμένου σημείου μπορεί να πατάξει τη διαφθορά. Διότι αν περάσει από το οριακό σημείο σημαίνει ότι το ίδιο το καθεστώς θα πέσει. Αρα, λοιπόν, το ίδιο το σύστημα της εξουσίας θα σταματήσει τη διαφθορά μέχρι εκεί που η ίδια η εξουσία του δεν θα κινδυνεύσει.

ΥΓ.1 Πες μου σε ποια χώρα zεις, ποια είναι η Ιστορία της, ποια είναι η δομή της και ποιες είναι οι παραδόσεις της για να σου πω ποια διαφθορά θα έχεις και σε τελική ανάλυση ποια μέτρα διαφάνειας θα μπορούσαν να ανεχθούν οι πολίτες, δεδομένου ότι η κοινωνική μας συνοχή σήμερα στηρίζεται δυστυχώς σε μεγάλο βαθμό στη μικροδιαφθορά και στην παραοικονομία, δηλαδή στη «συνείδηση προσωπικού δικαίου»- παραβίαση των κανόνων.

ΥΓ.2 Δεν είναι θέμα διαφάνειας να γνωρίζουμε εάν όσοι κατέχουν δημόσιο αξιώμα ανήκουν σε Σιούες, κατέχουν τίτλους ευγενείας ή χρηματοδοτούνται από «άδηλους πόρους». Αυτά δεν θα τη βρούμε σε πλεκτρονικές αιτήσεις γι' αυτό οφείλουν να μας τα δηλώσουν οι ίδιοι ή όσοι τους καλύπτουν (άλλωστε μυστικά προσωπικά δεδομένα και διαβούλευτική Δημοκρατία δεν συμβιβάζονται).

Του Γιάννη Πανούση,
καθηγητή
Εγκληματολογίας
στο Πανεπιστήμιο
Αθηνών

Έσοδα από το κυλικείο και οι μαθητικές κοινότητες

Του Κερασιώπη Σεραφείμ

Στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης λειτουργούν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία σχολικά κυλικεία που σκοπό έχουν την κάλυψη σε καθημερινή βάση των αναγκών υγιεινής διατροφής των μαθητών και μαθητριών καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού ωρολογίου προγράμματος, έτσι ώστε οι μαθητές και οι μαθητριές να παραμένουν και στα διαλείμματα μέσα στους σχολικούς χώρους με ασφάλεια και να μην αναγκάζονται να βγαίνουν εκτός αυτών με τη δικαιολογία της αναζήτησης του κολατούσιους, με τους όποιους σοβαρούς κινδύνους για τη σωματική τους ακεραιότητα από αυτοχήματα αλλά και της υγιεινής διατροφής των.

Είσι το κυλικείο κρίνεται ως απαραίτητο σε κάθε σχολική μονάδα, γιατί από τη μία εξασφαλίζει στους μαθητές και τις μαθητριές υγιεινή διατροφή καθ' όλη τη διάρκεια του ωρολογίου προγράμματος και από την άλλη εξασφαλίζει την ασφαλή παραμονή των μαθητών και των μαθητριών υπό την επίβλεψη των εκπαιδευτικών μέσα στους σχολικούς χώρους.

Όλα όμως τα παραπάνω εξασφαλίζονται με την χρηματοδότηση του κυλικείου από τους ίδιους τους μαθητές και τις οικογένειές τους. Οι οικογένειες των μαθητών χρηματοδοτούν καθημερινά το κυλικείο με τις αγορές των παιδιών τους με χρηματικά ποσά

που ένα μέρος το επικαρπούται ο εκμεταλλευτής του κυλικείου και ένα άλλο σημαντικό μέρος η Σχολική Επιτροπή που έχει μισθώσει το κυλικείο.

Ο νόμος προβλέπει τη διαχείριση των χρηματικών ποσών από τα έσοδα της μίσθωσης του κυλικείου στις Σχολικές Επιτροπές για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών των σχολείων και για συγκεκριμένες επιλέξιμες δαπάνες. Θεωρώ ότι μέσα στις επιλέξιμες δαπάνες για τα λειτουργικά έξιδα των σχολείων πρέπει να συμπεριληφθεί και η δυνατή χρηματοδότηση των σχολικών δραστηριοτήτων για την κάλυψη μέρους των μετακινήσεων - διαμονής - διατροφής των μαθητών που συμμετέχουν σε εκπαιδευτικές μονοήμερες και πολυήμερες επισκέψεις για την υλοποίηση σχολικών δραστηριοτήτων (περιβαλλοντικών - αγωγής υγείας - πολιτισμικών

δραστηριοτήτων - εκπαιδευτικών ανταλλαγών κ.ά.).

Οι παραπάνω δραστηριότητες μπορούν και πρέπει να χρηματοδοτούνται από ένα μέρος των εσόδων του κυλικείου, έσοδα που σε τελική ανάλυση προέρχονται από τους ίδιους τους μαθητές και τις οικογένειές τους.

Η κακή εμπειρία από την δυσλειτουργία των σχολείων, ιδιαίτερα κατά τα διαλείμματα, λόγω της έλλειψης του κυλικείου τα δύο σχολικά έτη 2007-2008 & 2008-2009 στο σχολικό συγκρότημα των ΕΠΑ.Λ Γαλατσίου, ήταν η αιτία και η αφορμή για να διαπιστωθούν οι παραπάνω προτάσεις, που θεωρώ ότι μπορούν να υποστηριχθούν και να εφαρμοστούν από την πολιτεία, προς όφελος της συνεκτικότητας της σχολικής ζωής αλλά και της δικαιότερης κατανομής των εσόδων από την εκμετάλλευση του κυλικείου.

**Ο υφυπουργός Περιβάλλοντος,
καθ. Γιάννης Μανιάτης**
**εύχεται να φέρει η νέα Χρονιά
Υγεία και ευτυχία μέσα σε ένα
καλύτερο φυσικό Περιβάλλον**

Η εταιρία διατηρεί τα δικαιώματα άλλων σε στοιχεία σχεδιασμού, επιλογής υλικών και κατασκευής, απώς εμφανίζονται στις φωτορεαλιστικές απεικονίσεις.

Γραφεία Θεσσαλονίκης: Θεν Αντιτάσσεως 16

Τ.Κ. 55133 Καλαμάρια

Τηλ: +302310456950 Fax: +302310436950

www.athoniki.gr e-mail: info@athoniki.gr

Γραφεία Ναύπλιου: Λεωφ. Διολόπετρου 36

Τ.Κ. 21100 Ναύπλιο

Τηλ: +3027520 99042 Fax: +3027520 99043

e-mail: nafplio@athoniki.gr

Είμαστε εδώ, δημιουργούμε στο **Ναύπλιο.**

Στο Ναύπλιο μια ανάσα από την παλαιά πόλη και δημιά στο ιστορικό μνημείο του λέοντα των Βασιλεών, η **Αθωνίκη Development** δημιουργεί για εσάς το συγκρότημα κατοικιών, ΕΠΙΠΑΡΚΕΙΑΝ και επαγγελματικών χώρων, 'ΚΥΚΝΟΣ'.

Η οικιστική ζώνη, αποτελείται από 217 κατοικίες αξεδιασμένες έτσι ώστε να καλυπτουν όλες τις ανάγκες του σύγχρονου ανθρώπου.

Ο Βιοκλιματικός σχεδιασμός των κατοικιών, οι διφθονοί χώροι πρασίνου που έχουν προβλεφθεί, η θέα προς το Παλαιό, τα προνόνια και οι προσφερόμενες υπηρεσίες,

κάνουν το αιγκρόπτημα, την ιδινή επιλογή για μονίμη ή παραθεριστική κατοικία.

Στο συγκρότημα προσφέρονται διάμερισματα από 75.000€ και μεζονέτες από 240.000€ με αποθηκευτικούς χώρους, και υπόγειες θέσεις στάθμευσης.

Στην επανεγλαμμική ζώνη του συγκροτήματος δημιουργείται μία υψηλών προδιαγραφών επιπρόκειται και ψυχαναλυτική ανάπτυξη που στοχεύει να γίνει ο νέος προορισμός όλης της Ανατολικής Πελοποννήσου.

Αθωνίκη Development
Τ E C H N I C H A S

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΕΠΙΣΤΡΙΠ ΑΒΕΤΕ

εύχουσαι καλές ψιωριές και ευτυχισμένο το 2010

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 31.12.09

Σ' αυτούς τους κύκλους γνώρισα τον άντρα μου.

Είχε κι εκείνος αφήσει τον τόπο του - το Άργος - προσπαθώντας να ξεφύγει από την πείνα του πολέμου και τις κακουχίες.

Από το Άργος στην Αυστραλία

Η Δημιουργία της Σύγχρονης Αυστραλίας" είναι το τίτλος ενός ντοκιμαντέρ τεοσάρων επεισοδίων που ετοιμάζει το κρατικό κανάλι του ABC και στο οποίο οι Έλληνες θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο, μιας και συνέβαλαν σημαντικά στη δημιουργία και ανάπτυξη του αυστραλιανού έθνους.

Η ιδέα αυτή δεν αφορά βέβαια μόνο τους μετανάστες, αν και αρχίζει από την εποχή της μαζικής μετανάστευσης, αλλά όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας. "Η Δημιουργία της Σύγχρονης Αυστραλίας" θα γραφεί από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές και στο διαδίκτυο. Δύο περίπου σελίδες το κάθε επεισόδιο, με χίλιες λέξεις, το πολύ, το καθένα, «για να διαβάζονται», όπως θα πούνε οι εμπνευστές της ιδέας.

Από το σύνολο θα επιλεγούν οι πλέον ενδιαφέρουσες και αντιπροσωπευτικές και θα γίνει ένα ντοκιμαντέρ, το οποίο θα προβληθεί το 2010 σε τεσσερά επεισόδια.

«Έκείνοι που μάς ενδιαφέρει είναι να ελκύσουμε Αυστραλούς κάθε ηλικίας, θροκεύματος και κουλτούρας, να πάρουν μέρος σ' αυτό το εγχείρημα και, φυσικά, άτομα από την ελληνική παροικία», θα πει η Σάρα Γκίλμπερτ.

Και προσθέτει: «Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση να συμμετάχουν Έλληνες, μιας και πάίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στα δρώμενα της Αυστραλίας».

Ήδη αρκετοί ομογενείς έχουν δηλώσει συμμετοχή. Και επειδή οι εμπνευστές της ιδέας δεν ενδιαφέρονται μόνο για τα "επιτεύγματα" αλλά και τις άλλες ανθρώπινες σπηλιές, τις πρώτες δυσκολίες και τον "ξεριζωμό", η έμφαση δίνεται εκεί.

Μια Ελληνίδα γράφει, για παράδειγμα, πώς έφυγε από την Ελλάδα με δώρο μια κουβέρτα που της έφειρε η μάνα της και για πολλά χρόνια, ακόμα και όταν παντεύτηκε και έγινε η ίδια μπτέρα και γιαγιά τηλιγότιαν με εκείνη την κουβέρτα "για να αισθανθεί το μπρικό χάδι στη ξενιά".

Ξέχωρο ενδιαφέρον παρουσιάζει «Η ιστορία της γιαγιάς» που την παραβάτει μόνιμα. Είχε κι εκείνος αφήσει τον τόπο του - το Άργος - προσπαθώντας να ξεφύγει από την πείνα του πολέμου και τις κακουχίες.

Αναφέρεται σε μια από τις 901 Νύφες που έφερε το υπερωκεάνιο Μπιγκόνια («Begonia») στην Αυστραλία το 1958. Είναι στο πρώτο πρόσωπο ειπωμένη από τη γιαγιά στην εγγονή, η οποία την έστειλε

στο διαδίκτυο για να αποτελέσει μέρος του ψηφιδωτού.

«Μαμά! Δεν θέλω να φύγω. Μην τους αφήσεις να με πάρουν, σε παρακαλώ μαρά», ξεκινά σε δραματικό τόνο η αφήγηση.

«Φωνάξα, τοίριξα κι έκλαψα, η φωνή μου όμως πνίγηκε από εκατοντάδες άλλες φωνές γυναικών που αποχαιρετούσαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Όλοι μ' έσπρωχναν, προσπαθώντας να κάνουν χώρο στα πλευρά του πλοίου για να μπορούν οι δικοί τους να δουν. Τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα, όπως έριξα την τελευταία ματιά στη μπτέρα μου, αυτή την τόσο δυνατή γυναίκα, μεταμορφωμένη τώρα από τις ρυτίδες του πόνου και τις απόγνωσης.

Η χρονιά ήταν το 1958, που άφηνα τις ακτές του όμορφου νησιού μου, της Σάμου της Ελλάδας. Ήμουν 26 χρόνων, πάνω στο «Μπιγκόνια», «Το καράβι με τις Νύφες», μαζί με άλλες 900 νέες γυναίκες. Όλα κι όλα που είχα μαζί μου ήταν μια βαλίτσα και το όνειρο για μια καλύτερη ζωή, μακριά από πολέμους και βάσανα.

Οι πρώτες βδομάδες πάνω στο καράβι ήταν εφιαλτικές. Τον περισσότερο χρόνο ήμουν κλεισμένη μέσα στην καμπίνα, που μοιραζόμουν με άλλες επτά γυναίκες και έκλαιγα. Τι έκανα; Αναρωτόμουν, γιατί άφησα τον τόπο μου για να ζήσω σε μια ξένη γη; Θα ξαναδώ, άραγε, τους δικούς μου ποτέ;

Κάθε βράδυ αυτά τα ερωτήματα με βασάνιζαν μέχρι που κουράζονταν τι μάτια μου, έκλειναν και τότε ονειρευόμουν τον τόπο μου».

Η διάφευση των ονείρων χιλιάδων μεταναστών διαγράφεται στη συνέχεια της αφήγησης.

«Για την Αυστραλία είχα ακούσει ότι ήταν μια πολύ όμορφη χώρα, με μεγάλα κίτρια, απέραντες κα-

ταπράσινες εκτάσεις και γραφικά ακρογάλια.

Όλοι μιλούσαν για καλές δουλειές, ήσυχες ασφαλείς γειτονίες, όπου θα μπορούσαμε να αναστήσουμε οικογένειες».

Η αφήγηση συνεχίζεται στον ίδιο τόνο: «Κι όμως, όλα αυτά εμένα δεν με συγκινούσαν. Ήμουν πολύ νέα ακόμη κι εκείνο που ήθελα ήταν να είμαι με την οικογένειά μου στο νησί. Ακόμη κι αν το οπίπτη μου το περικύλωναν στρατιώτες, οι βόρβες κατέστρεφαν το χωριό μου στη Σάμο και το μόνο που είχαμε να φέρμε ήταν χόρτα. Αυτό που είχε σημασία για μένα ήταν ότι θα ήμουν μαζί με τους δικούς μου ανθρώπους».

Ακολουθούν οι πρώτες εντυπώσεις από τη Μελβούρνη, που είναι βέβαιο ότι εκφράζουν τα συναισθήματα ενός μεγάλου αριθμού νεομεταναστών: «Το «Μπιγκόνια» άραξε στο λιμάνι της Μελβούρνης στις 26 Ιουνίου. Ήταν μια απίσια μέρα που ταίριαζε απόλυτα με τα συναισθήματά μου. Δεν μπορούσα να πιστέψω στα μάτια μου. Δεν υπήρχε τίποτε από εκείνα που μου είχαν πει. Δεν υπήρχαν κτίρια, δεν υπήρχε πράσινο, δεν υπήρχαν βουνά. Δάκρυα γέμισαν τα μάτια μου, έτοι όπως έβλεπα αυτή την απαίσια εικόνα μπροστά μου. Αυτό που λεγόταν «Port Melbourne». Εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν όλοι αυτοί οι άντρες που ήταν μαζεμένοι εκεί, κουνούσαν τα μαντίλια τους και μας καλωσόριζαν στην ελληνικά. Ήταν νέοι άντρες που ήλπιζαν να βρουν εκεί τη σύντροφο τους».

Στη συνέχεια μιλά για τη μοναξιά που ένιωσε, τη στερημένη ζωή που έζησε τα πρώτα χρόνια:

«Μέρες και χρόνια πέρασαν γεμάτα από δουλειά και μοναξιά. Είχα πολύ λίγα χρήματα και τα αγγλικά

μου ήταν φτωχά, αλλά τα κατάφερνα να συνεννοούματα.

Δούλευα ως μασινίστρια σ' ένα μικρό δωμάτιο, που ήταν σε χωματόδρομο του Ελστεργυούν. Τα χρήματα ήταν λίγα και δεν έφταναν ούτε για τα βασικά που χρειαζόμουν να επιβιώσω. Προσπάθησα, όμως, με αιματηρές οικονομίες να βάζω μερικά στην άκρη για το μέλλον μου. Έμενα σ' ένα σπίτι με τρεις άλλες οικογένειες, όπου για να μαγειρέψεις έπρεπε να ρίξεις ένα νόμισμα σε μια σχισμή, το ίδιο και για να ζεστάνεις νερό.

Σφιγγόταν η καρδιά μου κάθε βράδυ, όταν γύριζα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον από τη δουλειά, από την άλλη, όμως, ήμουν ευγνώμων που είχα μια στέγη πάνω από το κεφάλι μου».

Το ερωτικό στοιχείο, ο γάμος, η οικογένεια κάνουν την εμφάνισή τους στην ιστορία της σημερινής γιαγιάς, σε τόνους χαμηλούς χωρίς έξαρση και μόνο με κάποια αδιόριτη σχεδόν υποψία συγκίνησης.

«Μερικές φορές μέσα στην εβδομάδα συναντόμουν με κοπέλες που είχαμε έλθει μαζί με το ίδιο καράβι και, όπως μιλούσαμε ελληνικά, είχα την αίσθηση ότι ήμουν πίσω στο νησί μου, όπου ο θαλασσινός αέρας μ' έκανε να νιώθω ανάλαφρον.

Σ' αυτούς τους κύκλους γνώρισα τον άντρα μου. Είχε κι εκείνος αφήσει τον τόπο του - το Άργος - προσπαθώντας να ξεφύγει από την πείνα του πολέμου και τις κακουχίες.

Ήταν μόνο 15 χρόνων, μικρός για να πάει στον πόλεμο, γ' αυτό και τον διέταξαν να μεταφέρει, πάνω στο άσπρο άλογό του, τους νεκρούς για να ταφούν στο χωριό.

Όταν ήλθε στην Αυστραλία, τον έστειλαν στην Μπονετζίλα («Bonegilla»), ένα μεταναστευτικό κέντρο στη βόρεια Βικτώρια. Ήταν πολύ ωραίος άντρας. Ψηλός, με ωραίο παράστημα, αλλά πολύ πεισματάρης. Ήμουν τυχερή, όμως, που βρήκα έναν άντρα που μου φερόταν καλά. Η μέρα του γάμου μας δεν ήταν τίποτε το ιδιαίτερο.

Μου έλειπε η μπτέρα μου και οι δικοί μου. Αρέως σχεδόν μετά αγοράσαμε ένα μαγαζάκι στο «Glenhuntly Rd. Elsternwick» και το κάναμε Milk Bar. Μέναμε επάνω σ' έναν μικρό μενού. Απέδρασα. Ήταν ο τόπος μου, όσο τον μοιραζόμουν με την οικογένειά μου. Τώρα δεν ζει κανείς. Η οικογένειά μου είναι εδώ και είμαι περήφανη να θεωρώ την Αυστραλία πατρίδα μου».

Αυτή είναι μια ιστορία από τις δεκάδες που θα δουν το φως του διαδικτύου και της κρατικής αυστραλιανής πλεόρασης.

Πηγή: ikypros

Η Ομοτική Επιχείρηση Ποδηλασμού Άργους
και ο πρόεδρός της Γιώργος Ανδρυνώτου
εύχονται σε όλους
να είναι χαρούμενο και ευτυχισμένο
το νέο έτος

Το Πυρηνελαιούργειο
ΑΦΟΙ ΚΟΥΦΑΚΗ Α.Β.Ε.

εύχεται σε όλους καλές
Χριστούγεννα και Ευτυχι-
σμένο το Νέο Έτος

Θαύμα! Το μεγάλινο Θαύμα στην πόλη/
δείς τι γίνεται αυτό τον υπέρβαθρο

Ηρωία Δόλη, καλή Ηρωία,

με γένεια, αντίκα με δημιουργίαν
για είναι μαζί με σύριγο αύρ'ο.

Στη Δίκη,
γιαίνων Ηρωίανος

GO
ΧΡΟΝΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ
SOS
ΕΛΛΑΣ
Δημιουργούμε οικογένειες για παιδιά που έχουν ανάγκη

Ποτέ άλλοτε ένα απλό τηλεφώνημα
δεν ήταν τόσο σημαντικό.
Φέτος τα Χριστούγεννα καλέστε
από σταθερό ΟΤΕ στο

901 1123 173

και κάντε μια κίνηση αγάπης
αξίας 3,56 Ευρώ.
(ισχύει μέχρι 31/12/09)

Σπάρταθλον - Μερικές Αναμνήσεις

Γράφει ο Βασίλης Χασιώτης

Η πρώτη μου επαφή με το «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ» ήταν το 1985. Τότε ο Τάσος Λοζίος, από τα πιο παλιά μέλη του συνδέσμου και διευθυντής μου -τότε- μου πρότεινε να μετασχω ως κριτής στον αγώνα. Δεν είχα μέχρι τότε ακούσει τίποτα περί «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ». Όταν μου εξήγησε περί τίνος πρόκειται, εκείνο που αμέσως μου έκανε εντύπωσην και συνέβαλε ώστε να ανταποκριθώ

άμεσα στο κάλεσμα, ήταν το γεγονός όπι επρόκειτο για ένα υπεραγώνισμα, που πρώτον, αποτελούσε αναβίωση ενός αρχαίου γεγονότος (την αποστολή του Φειδιππίδη στη Σπάρτη να ζητήσει βοήθεια για την αντιμετώπιση των Περσών), δεύτερον, όπι οι αθλητές ήταν στη συντριπτική τους πλειοψηφία από ξένες χώρες (Ασία, Ευρώπη, Αμερική, κ.λ.π), κάτι που ως Έλληνα με περιποιούσε και πινή, και τρίτο και οπουδαίοτερο, όλοι αυτοί οι άνθρωποι έρχονταν από τα πέρατα του κόσμου για να μετάσχουν σε ένα επίπονο αγώνα δρόμου 250 χιλιομέτρων ΧΩΡΙΣ κανένα οικονομικό όφελος. Στους νικητές δίνονταν ένα αναμνηστικό «δίπλωμα» και ένα στεφάνι ελαίας. Έτσι, ξεκίνησα σαν κριτής στο check point που ήταν αμέσως πριν την Νεστάνη (που ήταν master point με επικεφαλής τον Τάσο Λοΐζο), λίγο πιο κάτω από τη σήραγγα του Αρτεμιού, και ακριβώς στον προς δυσμάς παράλληλο δρόμο με την εθνική οδό, στη πρώτη γέφυρα μετά τη σήραγγα. Εκεί, με τη γυναικί μου, στήναμε ένα τραπεζάκι με δυο-τρεις καρέκλες όπως και μια φορητή λάμπα (το μέρος ήταν θεοσκότεινο και δεν έβλεπες πέρα από τα λίγα μέτρα που φώτιζε η λάμπα, εκτός αν ήμασταν τυχεροί και πέφταμε σε πανοσέληνο) που κουβαλούσαμε με το αυτοκίνητό μας από την Αθήνα, και βέβαια αυτός ο

«εξοπλισμός» ήταν δικός μας, όπως εξ ιδίων ήταν αγορασμένα και άλλα είδη που παρείχαμε στους αθλητές όταν διέρχονταν από το δικό μας «point», εκτός από κάποια είδη που προέρχονταν από διάφορες χορηγίες εταιρειών (αναψυκτικά, νερά, σοκολάτες, κ.λπ.) Στο «point» συνήθως εγκατασταίνομασταν κατά τις 8-9 το βράδυ, περίπου δηλαδή 1-2 ώρες πριν φτάσει εκεί ο πρώτος αθλητής, που είχε ήδη ξεκινήσει από την Αθήνα (μαζί με όλους τους άλλους) κατά τις 7.30 το πρωί της ίδιας μέρας, ενώ οι τελευταίοι αθλητές περνούσαν από το δικό μου σημείο ελέγχου, κατά τις 7.30 το πρωί της επόμενης μέρας. Ας σημειωθεί ακόμα, ότι από τους γύρω 180-200 ίσως και παραπάνω αθλητές (ο αριθμός κυμαίνονταν από χρονιά σε χρονιά), σε μένα έφταναν περίπου 75-85 (οι άλλοι έχοντας δώσει το άπαν των προσπαθειών τους, είχαν ήδη εγκαταλείψει τον αγώνα). Από τις 8-9 το βράδυ της Παρασκευής (ο αγώνας ξεκινά πάντα την τελευταία Παρασκευή του Σεπτέμβρη), ως τις 7.30 το πρωί της επομένης (Σάββατο), εγώ με τη γυναίκα μου μέναμε ξάγρυπνοι αφού υπήρχε συνεχείς ροή αφίξεων αθλητών (αν και ο περισσότερος όγκος, πέρναγε συνήθως ανάμεσα στις 4-7.30 το πρωί του Σαββάτου). Η δουλειά που δική μου εκεί ήταν να προσφέρω αυτά τα στοιχειώδη στους

αθλητές και ταυτόχρονα να σημειώνω τον αριθμό του αθλητή, την ώρα άφιξης και ώρα αναχώρησης από το point. Τούτη την εργασία την μοιραζόμουνα με τη γυναίκα μου τη Πολυτίμη. Σχεδόν πάντα, λίγο πριν φτάσει ο πρώτος αθλητής στο δικό μου σημείο ελέγχου, έρχονται από τη Νεστάνη παρέες νεαρών, που μας κράταγαν συντροφιά μέχρι και τις 12 τα μεσάνυχτα, και μετά, πήγαιναν στο χωριό όπου ήταν το master point του Τάσου Λοΐζου, που ήταν και πολυπληθές ενώ πλαισιώνονταν και από άλλους εθελοντές -αρκετοί συνάδελφοι επίσης. Για να βγάλουμε το βράδυ, εγώ κι η γυναίκα μου, ήμασταν ντυμένοι σαν κρεμμύδι. Όσοι γνωρίζουν το μέρος, ξέρουν πολύ καλά τέτοια εποχή (av και τις άλλες δεν είναι καλύτερα) το τη συγρασία πέφτει το βράδυ, και το πόσο πέφτει η θερμοκρασία. Να σημειώσω, όπι την Παρασκευή, και πριν «ανοίξουν» τα points εκεί στη Νεστάνη και τα δυο τρία που ήταν πριν και μετά απ' αυτή (όπως και το δικό μου), όλα τα μέλη μαζευόμασταν στο master point του Τάσου Λοΐζου που ήταν εγκατεστημένο στην αυλή της ταβέρνας στη κεντρική πλατεία του χωριού, ενώ η ταβέρνα έμεινε ανοιχτή και τη νύχτα για τη περίσταση. Εκεί λοιπόν, πριν πάει καθείς στο πόδι του τρώγαμε και καλαμπουρίζαμε ενώ με την τηλεσυνενόντων (από χορηγία κι αυτή) που διέθετε ο Λοΐζος πληροφορούμασταν που βρίσκονταν ο πρώτος δρομέας. Βασικά τα points της Νεστάνης «άνοιγαν» κάπου 1-2 ώρες πριν ο πρώτος δρομέας κατέβει το βουνό (το Αριεμίσιο) και φτάσει στο χωριό Σάγκας. Η μάζωχη αυτή επαναλαμβάνονταν και το επόμενο πρωινό στη Νεστάνη, κατά τις 8.30, μετά το κλείσιμο κι αυτού του σταθμού ελέγχου, όπου τρώγαμε άλλους πιτσά, άλλους σούπα, αυγά ντόπια με τυρί, κλπ. Στη συνέχεια, ο καθένας, άλλος

με τη γυναίκα του όμως εγώ (οι περισσότεροι εκεί ήμασταν ζευγάρια, και μερικοί είχαν και τα παιδιά τους, αν ήταν βέβαια αρκετά μεγάλα), άλλος με τον ή τη σύντροφό του, αναχωρούσαμε για τη Σπάρτη, όπου το βράδυ του Σαββάτου γίνεται παρουσία όλων των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών αλλά και βουλευτών του Νομού η τελετή βράβευσης των νικητών (ξεχωριστά για τους άντρες και τις γυναίκες), και ακολουθούσε πρόγραμμα μα τραγουδιστές. Φεύγοντας από τη Νεστάνη για τη Σπάρτη, στο δρόμο συναντούσαμε τους δρομείς που ήδη είχαν περάσει από τη Νεστάνη. Πολλές φορές, εκεί κοντά στη Σπάρτη, προλαβαίναμε κατά τις 10 ή ώρα το πρωί τους πρώτους που πλησίαζαν στην πόλη και θα τερμάτιζαν στο άγαλμα του Λεωνίδα. Οι περισσότεροι όμως θα έφταναν πολύ αργότερα, ενώ οι τελευταίοι θα φτάνανε ακόμα και το απόγευμα. Στο δρόμο, με τη γυναίκα μου θυμόμασταν τους δρομείς που είχαν ήδη περάσει από εμάς. «Να ο Γιαπωνέζος» (οι Ιάπωνες ήταν, τουλάχιστον τότε, η πολυπληθέστερη ομάδα αθλητών), «να η Γερμανίδα», «εκείνος δεν είναι ο Βραζιλιάνος», «να ο Γάλλος», «να η Ιταλίδα», ενώ άλλες φορές σχολιάζαμε αθλητές που δεν είδαμε στο δρόμο (αφού, μετά από εμάς, υπήρχαν και εγκαταλείψεις σε επόμενα σημεία ελέγχου). Στη Σπάρτη μέναμε σε ξενοδοχείο, και το βράδυ του Σαββάτου, μετά τη λήξη των εκδηλώσεων στη Σπάρτη, αργά το βράδυ, η παρέα από όλα τα points της Νεστάνης, με επικεφαλής πάντα τον Τάσο Λοΐζο, πηγαίναμε για φαγητό, άλλοτε στο Μυστρά, αλλά πιο συχνά σε μια ταβέρνα στη Τρύπη. Και την επόμενη μέρα, Κυριακή, αναχωρούσαμε ο καθένας για τον τόπο του (από την Αθήνα ήμασταν όλοι, εξόν από ένα ζευγάρι που ήταν κάπου από Αίγιο -δεν θυμάμαι καλά).

Αργότερα, μου έγινε η τιμή να εκλεγώ και στο διοικητικό συμβούλιο του «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ», δυστυχώς όμως συνέπεσε τότε να πεθάνει ο πατέρας μου, και τούτο σε συνδυασμό με άλλες έκτακτες υποχρεώσεις μου δεν με επέτρεψαν με παραμείνω για πολύ και αποχώρησα, αφού είχα συμπληρώσει τότε πάνω από 12-13 χρόνια συνεχών συμμετοχών μου στις εκδηλώσεις του και στο point εκεί 2 χιλιόμετρα πριν τη Νεστάνη. Όμως, έστω κι αυτή η βραχύβια συμμετοχή μου στο διοικητικό συμβούλιο, μου έδωσε την ευκαιρία να δω το πόσο αυτοί οι άνθρωποι μοχθούν να κρατήσουν ζωντανή μια προσπάθεια, τρέχοντας να βρουν χορηγούς και επιδιώκοντας καμιά κρατική χορηγία (θυμάμαι λίγο πριν αποχωρήσω, ότι η κρατική χορηγία -πενιχρή για τις ανάγκες του αγώνα- ήταν εν αμφιβόλω η συνέχιση της -δεν ξέρω τι έγινε). Μια εκδήλωση που θάπρεπε να έχει την αμέριστη στήριξη του Κράτους, δυστυχώς, δεν την είχε. Θυμάμαι ακόμα το πόσο οι άνθρωποι του διοικητικού συμβουλίου τρέχανε για να εξασφαλίσουν κάποια προβολή από τα ΜΜΕ, κάπι που άλλοτε γίνονταν δυνατό σε μεγαλύτερο και άλλοτε σε μικρότερο βαθμό. Σκεφθείτε ότι στην Ιαπωνία, υπάρχει όπως πληροφορήθηκα πόλη που προβάλλει ξεχωριστά την εκδήλωση αυτή. Αυτές είναι σε γενικές γραμμές οι αναμνήσεις μου από το «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ». Προτέρω κάθε ένα που θέλει να αποκτήσει εμπειρία σε μια ευγενική προσπάθεια, να έρθει σε επαφή με τον σύνδεσμο και να δηλώσει ότι επιθυμεί να βοηθήσει. Ο επόμενος αγώνας θα γίνει τον επόμενο Σεπτέμβρη, και θα είναι μια πρωτόγνωρη και πολύ ευχάριστη εμπειρία για όποιον συμμετάσχει έστω και για ένα χρόνο στις εκδηλώσεις του «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ». Αξίζει ακόμα να γίνει και μέλος του.

Αρχέγονος πολιτισμός

Αναζητώντας τα ίχνη και τα σύμβολα της Ανθίας

**Του Κυριάκου Β. Μπατζιάβαλη,
Κατοίκου Τραχειάς Επιδαύρου**

Μια πολύ ενδιαφέρουσα έρευνα για την Ανθία, πραγματοποίησε ο φίλος Κυρ., Μπατζιάβαλης, που φυσικά δεν υποκαθιστά την αρχαιολογική έρευνα, αλλά δίνει ερεθίσματα για την κατανόηση της Ιστορίας της περιοχής μας αλλά και της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου:

Ο αρχέγονος πολιτισμός της πανάρχαιας λευκής μεσογειακής φυλής, όπου εξαπλώθηκε στην Ευρωπαϊκή ηπειρωτική ήπειρο. Στην παλαιολιθική, μεσολιθική και νεολιθική εποχή. Στην Μεσοποταμία, Αίγυπτο, Αραβία, παράλια Αφρικής, Μικράς Ασίας, φτάνοντας έως τις Ινδίες. Γενέτειρα της λευκής φυλής ο μεσογειακής ελλαδικός χώρος ξηράς - θαλάσσης, μέσα στις πρώντες λίμνες της Μεσογείου. Όταν έλιωσαν οι παγετώνες εσχηματίσθη η Μεσόγειος θάλασσα. Τα μικρά και μεγάλα νησιά της Μεσογείου θαλάσσης παρέμειναν απελήν. Για όλες τις παραλιακές πόλεις της Μεσογείου θαλάσσης, των μεγαλυτέρων νήσων, νήσων όπου ήκμαζαν εκεί πανάρχαιες πόλεις. Η Κρήτη περικυκλωμένη από τα νερά της θάλασσας. Ονομάζεται Ευρώπη. Το νερό ονομάζεται εύρος σύνορο.

Κατασκευάζει πανίσχυρο στόλο από πλοία. Κυριαρχεί στην Μεσόγειο. Ιδρύει πόλεις στην Αγγλία, ιδρύει πόλεις στην Μεσόγειο και στην Ασία, συμμαχεί με την Αίγυπτο και την Ασσυρία, υποτάσσει τις πόλεις των ενωμένων τότε νησιών Κυκλαδών, όλων των παραλιακών πόλεων της Αργολίδας. Υποτάσσει την Απική, Μέγαρα, Κεκρωπία, Ερεχθία, συγκεντρώνοντας όλο το χρυσό του τότε γνωστού κόσμου στο Λαβύρινθο της Κρήτης- σημαίνει κρύπτη και κρίση.

Στα παράλια της Αργολίδας ευρίσκονται ισχυρές πόλεις, οι Άππα, Υπέρεια, Ανθία, Τροιζήνα, Θερμοσία, Ερμιονίδα. Και άλλες μικρότερες πόλεις στην περιοχή.

Η Ανθία μεγαλύτερη ηγεμονική πόλη της Αργολίδας, τα νησιά Ύδρα, Δοκός, Σπέτσες, Πόρος ήταν τότε ενωμένα με την μεγάλη ξηρά της Αργολίδας. Η Ανθία ονομάζεται τότε Αιλαντίδα που σημαίνει μεγάλη τρανή πόλη. Ηγεμονική πόλη στα νησιά τότε-ενωμένες Κυκλαδες. Επήρει το όνομα από το σύμβολο - έμβλημα της πόλης, τον Σταυραπόν με το λευκό άνθος της κοιλιάς, λευκό άνθος του ουρανού. Κατασκεύασαν μνημείο στην Αυλώνα της Ερμιόνης. Μία τεράστια πέτρα του Αντού, για να τελούν τις εορτές των θυσιών τους στους θεούς. Επάνω στο βουνό, στον βράχο που κοκκινίζει από

τον ήλιο. Εχάραξαν βαθειά στον βράχο τον από σε όλο του το μεγαλείο με ανοιχτά τα φτερά του. Ο ηγεμονικός της Ανθίας άναξ καλεί όλες τις πόλεις να κατασκευάσουν κρυφά από τον Μίνωα πλοία, οργανώνοντας τον πόλεμο για την κατάληψη της Κρήτης του πανίσχυρου Μίνωα.

Ο ηγεμόνας της Ανθίας Πιτθέας παντρεμένος με αδελφή του Σθένελου, άνακτα του Άργους, παρακινεί τον Δαίδαλο και τον Ίκαρο να επαναστατήσουν κατά του αυτοκράτορα Μίνωα και τους δυσαρεστημένους Κρήτης, τους ξένους εργάτες της Κρήτης να πάρουν πολλά πλοία του Μίνωα, φεύγο-

ντας από την Κρήτη.

Ο Μίνωας τους καταδιώκει με τα υπόλοιπα πλοία. Γίνεται ναυμαχία στην νήσο Ικαρία, όπου σκοτώνεται ο Ίκαρος. Ενώ ο Δαίδαλος με τα υπόλοιπα πλοία φεύγει για την Σικελία. Τον ακολουθεί ο Μίνωας φοβούμενος μην ξεσκύωσει την Σικελία κατά του Μίνωα.

Διαπραγματεύεται ο Μίνωας με τον Δαίδαλο στην Σικελία. Ο Μίνωας παραβιάζει την συμφωνία και σκοτώνει τον Δαίδαλο.

Ενώ ο στόλος της Ανθίας Αιλαντίδας με τις πόλεις της και τους συμμάχους της Άργος, Κεκρωπία, Φρυγία καταλαμβάνουν την Κρήτη του Μίνωα, παίρνουν το χρυσό της Κρήτης από το Λαβύρινθο, ενώ ο Θοσέας, της Κεκρωπίας γαμπρός του Μίνωα με την κόρη του Μίνωα Φαίδρα σκοτώνει τον γιό

από τον Θοσέα και κατακομβάπιζεται από την εκδικητική μανία του Θοσέα.

Μετά τον θρίαμβο της νίκης ακολουθεί αργότερα η καταστροφή των ηφαιστείων. Όλες αυτές οι πόλεις καταστρέφονται από την μεγάλη έκρηξη των ηφαιστείων. Διαχωρίζονται τα νησιά από την μεγάλη ξηρά και η περιοχή των Κυκλαδών μετατρέπεται σε πολλά νησιά, όπου όλες οι παραλιακές πόλεις της Πελοποννήσου και της Αιτικής σκεπάζονται από την θάλασσα. Αλλάζονται τις κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής. Στην Τραχεία, όπου η λίμνη έκοβε την Αργολίδα στα δύο βυθίζεται στην περιοχή Βοθύνι και τα δύο τρίτα της λίμνης αποξηραίνονται. Υπέρισα από μεταγενέστερες εκρήξεις σπάζουν τα αναχώματα στην

Υώ, του Μίνωα, στο Λαβύρινθο. Τότε η οικονομία της Αιγύπτου και της Μεσοποταμίας έπεισε καταρρέοντας.

Όλες οι πόλεις που κατέλαβαν την Κρήτη μοιράστηκαν το χρυσό του Μίνωα. Κόβοντας νομίσματα πλάκες χρυσού των δεκατεσσάρων (14) κιλών με την κεφαλή του ταύρου. Ήταν ο βωμός του Μίνωα με την κεφαλή του ταύρου και σώμα ανθρώπου, που ετελούσε εκεί ανθρωποθυσίες. Θυσιάζοντας τους νέους και τις νέες από τις υποτελείς του πόλεις. Καταστρέφεται

περιοχή του Αιγαίου και αποξηραίνεται τέλος η λίμνη.

Όταν κατεστράφη η Ανθία και η Κεκρωπία του Θοσέα και η Ερεχθία, τότε ο Θοσέας όπου είχε το παλάτι στην Ακρόπολη, στον Παρθενώνα εγλύτωσε από την καταστροφή και τότε μαζεύει τις ορεινές φυλές της Αιτικής, όπου δεν τους άγγιξε η καταστροφή. Οργανώνοντας ξανά το όνομα της χαμένης πατρίδας της Ανθίας στην νέα πόλη. Όπου Αθήνα σημαίνει το άνθος του ουρανού.

Μία φορά κι έναν καιρό ήταν μία μπλιά... και αγαπούσε ένα Αγοράκι...

Και κάθε μέρα το αγοράκι πήγαινε και μάζευε τα φύλλα της και τα έπλεκε στεφάνι κι έπαιζε το βασιλιά του δάσους.

Σκαρφάλωνε στον κορμό της κι έκανε κούνια στα κλαδιά της κι έτρωγε μήλα. Παίζανε και κρυφό...

Κι όταν το αγόρι κουραζόταν, αποκοιμιόταν στον ίσκιο της.

Και το αγόρι αγαπούσε τη μπλιά... πάρα πολύ.

Κι η μπλιά ήταν ευτυχισμένη.

Μα πέρασαν τα χρόνια. Και το αγόρι μεγάλωσε. Και πολλές φορές η μπλιά έμενε μοναχή.

Τότε μια μέρα το αγόρι πήγε στη μπλιά κι η μπλιά είπε:

«Ελα αγόρι, έλα να σκαρφαλώσεις στον κορμό μου και να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου, να φας μήλα και να παίξεις στον ίσκιο μου από κάτω και να 'σαι ευτυχισμένο».

«Είμαι μεγάλος πα για να σκαρφαλώνω και να πάιζω», είπε το αγόρι. «Θέλω ν' αγοράσω πράγματα και να καλοπεράσω. Θέλω λεφτά. Μπορείς να μου δώσεις λεφτά;»

«Λυπάμαι», είπε η μπλιά, «μα έχω εγώ δεν

έχω λεφτά. Έχω μονάχα φύλλα και μήλα. Πάρε τα μήλα μου, Αγόρι, και πούλησε τα στην πόλη. Εισι θα 'χεις λεφτά και θα 'σαι ευτυχισμένο».

Και τότε το αγόρι σκαρφάλωσε στη μπλιά, μάζεψε τα μήλα της και τα πήρε μαζί του.

Κι η μπλιά ήταν ευτυχισμένη.

Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί... και η μπλιά ήταν λυπημένη.

Ωσπου μια μέρα το αγόρι ξαναγύρισε κι η μπλιά τρεμούλιασε απ' τη χαρά της κι είπε:

«Έλα αγόρι, έλα να σκαρφαλώσεις στον κορμό μου και να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου και να 'σαι ευτυχισμένο».

«Δεν έχω πια χρόνο να σκαρφαλώνω», είπε το αγόρι. «Θέλω ένα σπίτι που να δίνει ζεστασιά», είπε. «Θέλω γυναίκα και παιδιά, και γι' αυτό χρειάζομαι ένα σπίτι. Μπορείς να μου δώσεις ένα σπίτι;»

«Έγω δεν έχω σπίτι», είπε η μπλιά. «Σπίτι μου είναι το δάσος, μα μπορείς να κόψεις τα κλαδιά μου και να χτίσεις ένα σπίτι. Τότε θα 'σαι ευτυχισμένο».

Κι έτσι το αγόρι έκοψε τα κλαδιά της και τα πήρε μαζί του για να χτίσει το σπίτι του.

Κι η μπλιά ήταν ευτυχισμένη.

Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί. Κι όταν γύρισε η μπλιά ήταν τόσο ευτυχισμένη που ούτε να μιλήσει καλά - καλά δεν μπορούσε.

«Έλα, Αγόρι», ψιθύρισε, «έλα να παίξεις»

«Είμαι πια πολύ γέρος και πολύ λυπημένος για να παίζω» είπε το αγόρι. «Θέλω μια βάρκα να με πάρει μακριά. Μπορείς να μου δώσεις μια βάρκα;»

«Κόψε τον κορμό μου και φτιάξε μια βάρκα», είπε η μπλιά. «Εισι θα μπορέσεις να φύγεις μακριά... και να 'σαι ευτυχισμένο».

Και τότε το αγόρι έκοψε τον κορμό της έφτιαξε μια βάρκα κι έφυγε μακριά.

Κι η μπλιά ήταν ευτυχισμένη... μα όχι πραγματικά.

Κι ύστερα από πολύ καιρό το αγόρι ξαναγύρισε.

«Λυπάμαι, Αγόρι», είπε η μπλιά, «μα δε μου απόμεινε τίποτα πα για να σου δώσω... Δεν έχω μήλα».

«Τα δόντια μου δεν είναι πια για μήλα», είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κλαδιά», είπε η μπλιά. «Δεν μπορείς να κάνεις κούνια...»

«Είμαι πολύ γέρος πια για να κάνω κούνια», είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κορμό», είπε η μπλιά. «Δεν μπορείς να σκαρφαλώσεις..»

«Είμαι πολύ κουρασμένος πια για να σκαρφαλώνω», είπε το αγόρι.

«Λυπάμαι», αναστέναξε η μπλιά. «Μακάρι να μπορούσα να σου δώσω κάτι... μα δε μου απόμεινε τίποτα πα. Δεν είμαι παρά ένα γέρικο κούτσουρο. Λυπάμαι...»

«Δε θέλω και πολλά τώρα πα», είπε το αγόρι, «μονάχα ένα ήσυχο μέρος να κάτσω και να ξαποστάσω. Είμαι πολύ κουρασμένος».

«Τότε», είπε η μπλιά, κι ίσιωσε τον κορμό της, «τότε, ένα γέρικο κούτσουρο είναι όπι πρέπει να κάτσεις και να ξαποστάσεις. Έλα, Αγόρι, κάτσε. Κάτσε και ξεκουράστηκε.

Και το αγόρι έκατσε και ξεκουράστηκε.

Το συγκεκριμένο παραμύθι είναι "Το δεντρό που έδινε" του ΣΕΛ ΣΙΛΒΕΡΣΤΑΪΝ, από τις εκδόσεις "ΔΩΡΙΚΟΣ" και σε μετάφραση της ΧΑΪΔΩ ΣΚΑΠΕΤΖΗ.

Ο Μήρος Νέας Κιου
και τη Ομρουκή
Επιχείρηση
Αντάπαστος,
εύχονται
Καλή Χριστούγεννα
Καλή Χρονιά
βασίντι το 2010
μια χρονιά που θα συε-
βούμε δίγο ψηδότερα
σε ποδηλασμό, δέξεις και
ουσιδοτική δημιουργία

Το 1.200 π.Χ. βρέθηκαν σπόροι ροδιού στην Τίρυνθα

Του Χρ. Γ. Ντούμας,
ομότιμου καθηγητή
Πανεπιστημίου Αθηνών

Σύμφωνα με τις έρευνες των αρχαιοβοτανολόγων, η ροδιά είναι φυτό ιθαγενές στην περιοχή νοτίως της Καστίας Θάλασσας, όπου ακόμη και σήμερα ακμάζει στην άγρια μορφή της. Μετά την εξημέρωσή της διαδόθηκε ακινωτά κατακτώντας σταδιακά ολόκληρη την υφήλιο. Σε περιοχές της ανατολικής Μεσογείου δεν φαίνεται να έφτασε πριν από την Μέση Εποχή του Χαλκού, αν κρίνει κανείς από κατάλοιπα ροδιού που βρέθηκαν στις ανασκαφές της Nimrud και της Ιεριχούς.

Σε κείμενα σφηνοειδούς γραφής από την Qatna (Συρία), που χρονολογούνται στον 14ο περίπου αι. π.Χ., αναφέρεται το ρόδι με το όνομα lurmum. Από τη Συρία, ίσως μέσω Κύπρου, φαίνεται πως εισήχθη αρκετά νωρίς στην Αίγυπτο της 18ης Δυναστείας (1550 - 1295 π.Χ.), καθώς τεκμηριώνει η μνεία του στις επιστολές της Amarna (1405 αι. π.Χ.) με το όνομα nirmu. Της ίδιας περίπου εποχής είναι και το πλοίο που ναυάγησε στο Uluburun στις νότιες ακτές της Τουρκίας, το οποίο φορτωμένο κυρίως με τάλαντα χαλκού, κασσιέρου και γυαλιού, αλλά και με ρόδια, φαίνεται πως κατευθυνόταν προς την Αίγαιο. Όλες αυτές οι μαρτυρίες δηλώνουν

οπο το εξωτικό φρούτο ήταν σε μεγάλη ζήτηση κυρίως από επιλεκτές κοινωνικές ομάδες

Απεικονίσεις

Ενθέμια με τη μορφή ροδιού προερχόμενα από το «θησαυροφυλάκιο» του ανακτόρου της Κνωσού έχουν χονδρικά χρονολογηθεί στον 17ο αι. π.Χ., ενώ πο συχνές είναι οι απεικονίσεις ροδιού στην τέχνη της Μυκηναϊκής Περιόδου, ιδιαίτερα δε του 14ου και 13ου αι. π.Χ. Γύρω στο 1200 π.Χ. χρονολογούνται πραγματικοί σπόροι ροδιού που βρέθηκαν τόσο σε θέσεις της Μεσογείου, όπως το Hala Sultan Tekke στην Κύπρο και η Τίρυνθα στην Αργολίδα. Εν τούτοις, εξακολουθεί να επικρατεί η αντίληψη ότι το ρόδι αποτέλεσε κοινή τροφή στις θαλασσινές κοινωνίες του Αιγαίου πολὺ μετά την Ύστερη Εποχή του Χαλκού.

Μία από τις θετικές πλευρές που είχαν οι εργασίες για την αντικατάσταση του παλαιού στεγάστρου στον αρχαιολογικό χώρο του Ακρωτηρίου στη Σαντορίνη, ήταν και η ανάγκη να διανοίγουν βαθιά φρέατα για τη θεμελίωση των στύλων. Η διάνοιξη, που έγινε με συστηματική ανασκαφική διαδικασία, έφτασε ακόμη και κάτω από την επιφάνεια του πυροκλαστικού πετρώματος, παρέχοντας την ευχέρεια να μελετηθεί, μέσα από μια μεγάλη στρωματο-

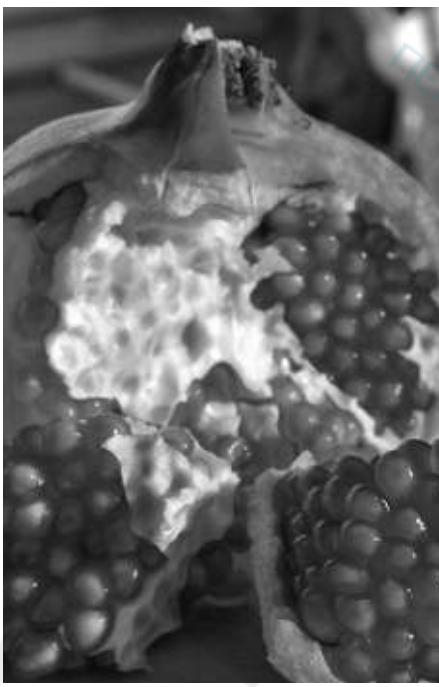
ριέκονται σε κάθε καρπό, το ρόδι έγινε σύμβολο γονιμότητας και καρποφορίας, ενώ με το κόκκινο χρώμα του χυμού του, που μοιάζει με αίμα, συμβολίζει την ίδια τη ζωή.

Θεραπευτικές ιδιότητες

Από το 23ο Βιβλίο της «Φυσικής Ιστορίας» του Πλίνιου πέντε κεφάλαια (57 - 61) είναι αφιερωμένα στο ρόδι και τη ροδιά. Ανάμεσα στις πολλές πληροφορίες περιγράφονται και διάφορες παθήσεις, για τις οποίες το ρόδι ή το άνθος του χρησίμευαν για θεραπευτικούς σκοπούς. Για στομαχικές ή κοιλιακές παθήσεις, ωτορινολαρυγγολογικά προβλήματα, πονόματος κ.λπ. αντιμετωπίζονταν με τον καρπό του ροδιού, ενώ το άνθος εξουδετέρωνε τοιμπήματα σκορπιού, σταματούσε την ακατάσχετη εμμηνόρροια, αιμορραγίες, δυσεντερία, διάρροια και γενικά λειτουργούσε ως πανσίπονο. Ο δε φλοιός του ροδιού χρησιμοποιούταν στην βυρσοδεψία.

Με όλες αυτές τις ιδιότητες είναι κατανοτό γιατί το ρόδι απέκτησε πολλούς και ποικίλους συμβολισμούς. Έτσι, σύμφωνα με τον Αρτεμίδωρο του Δαλδιανού (Ονειροκριτικό I, 73), ρόδια στα όνειρα σήμαιναν τραύματα, βάσανα και δουλεία. Θεωρούμενο ως τροφή των νεκρών, για να ξεχνούν τον Επάνω Κόσμο, το ρόδι συνδέθηκε με χθόνιες θεότητες και με τον Κάτω Κόσμο. Ο Πλούτων, «κόκκον ροΐς έδωκε φαγεῖν», στην Περσεφόνη σύμφωνα με τον Ομηρικό «Υμνον εις Δῆμητραν» (371). Την αντίληψη δε αυτή φαίνεται πως εκφράζει ο κτερισμός των νεκρών με ομοιώματα ροδιού.

Με την πίστη ότι η ροδιά βλάστησε από το αίμα του Διονύσου, ήταν οι Τιτάνες σταλμένοι από την Ήρα προσπάθησαν να τον εξοντώσουν, οι γυναίκες που έπαιρναν μέρος στη γιορτή προς την, τα Θεσμοφόρια, απέφευγαν την κατανάλωση ροδιών. Ωστόσο, τα άφθονα ομοιώματα ροδιού στο Ήραιο της Σάμου υποδηλώνουν την πανάρχαια σχέση της θεάς με τον καρπό, ενώ σύμφωνα με τον Απολλώνιο του Τυανέα (IV, 28), η ροδιά είναι το μόνο φυτό που φύεται αποκλειστικά για χάρη της. Ίσως δε το γεγονός ότι το ρόδι, ακόμη και ξερό, δηλαδή φαινομενικά νεκρό, εσωτερικά σφύζει από ζωή, συνέβαλε στον συσχετισμό του τόσο με τη ζωή όσο και με το θάνατο.

γραφική ακολουθία, ολόκληρη τη ιστορία της προϊστορικής πόλης, από την ίδρυση μέχρι την τελική καταστροφή της. Ανάμεσα στα οργανικής προελεύσεως κατάλοιπα που συγκεντρώθηκαν από στρωματογραφικόν ορίζοντα του τέλους της 3ης ή των αρχών της 2ης χιλιετίας π.Χ. σε ένα από τα φρέατα θεμελίωσης, οι ειδικοί επιστήμονες αναγνώρισαν καρβουνάκια από ξύλο ροδιάς (*Punica granatum L.*). Περίπου δύο αιώνες νεότερη (πρώτο μισό του 17ου αι. π.Χ.) είναι μια καπνορία ππλίνων πρόχων με μεγάλο στόμιο και με μοναδικό διακοσμητικό στοιχείο το ρόδι σχεδόν σε φυσιοκρατική απόδοση. Η απεικόνιση του σπάνιου και εξωτικού καρπού επάνω στα εν λόγω σκεύη μπορεί να σχετίζεται με τη λειτουργία τους ή με τη διάθεση των κατόχων τους να επιδείξουν την κοινωνική τους θέση, αν το ρόδι ήταν αγαθό που μόνο μια διακεκριμένη κοινωνική ομάδα του Ακρωτηρίου στη Σαντορίνη είχε τη δυνατότητα να το απολαμβάνει.

Ετυμολογία του ονόματος

Η αρχαία ελληνική γραμματεία βρίθει αναφορών στην ρόα ή ροιά (ιων. ροῖν) ονόματα που χρησιμοποιούνται τόσο για το δέντρο όσο και για τον καρπό του. Στον Όμηρο, η ροδιά επινείται ως «αγλαόκαρπος» (Οδυσ. η 115, λ. 590), ενώ στον μύθο του Αισώπου «Ροιά και μπλέα και βάτος» η ροδιά ερίζει με τη μπλιά για το ποια από τις δύο τους παράγει καλύτερα φρούτα. Κόκκους (ή κόκκων) αποκαλούσαν οι αρχαίοι τις χυμώδεις δρύπτες του ροδιού και, σύμφωνα με μιαν άποψη, από αυτούς προέκυψε η ονομασία κόκκινο για το ερυθρό χρώμα, όπως π.χ. από το πράσινο είναι το πράσινο, από το κίτρο το κίτρινο κ.λπ. Στην αφθονία του χυμού, υποστηρίζουν μερικοί γλωσσολόγοι, οφείλεται το όνομα ρόα, από το ρέω. Όποια όμως κι αν είναι η ετυμολογία του ονόματός του, το βέβαιο είναι ότι το φρούτο αυτό έχει περιβληθεί με συμβολισμούς που το συνδέουν τόσο με τη ζωή όσο και με το θάνατο. Προφανώς από το μεγάλο πλήθος σπερμάτων που πε-

Ιερό μυστικό

Η άρντη του Παυσανία να μιλήσει για τη σημασία του ροδιού (II.17.4), υποδηλώνει ότι αυτή αποτελούσε για τους αρχαίους iερό μυστικό, ένα είδος ταμπού. Παρά τη μυστικότητα όμως, η αντίληψη για το ρόδι ως σύμβολο, τόσο των ζωής όσο και του θανάτου, επιβιώνει ως πιο γεγονός ότι το ρόδι, ακόμη και ξερό, δηλαδή φαινομενικά νεκρό, εσωτερικά σφύζει από ζωή, συνέβαλε στον συσχετισμό του τόσο με τη ζωή όσο και με το θάνατο.

Η Ξυωστή^η
Αγροτικών
Συνεταιρισμών
Αργοδίδας

εύχεται
στους παραγωγούς
του νομού χαρούμενες
ψιωριές και
ευτυχισμένο το 2010

23 χρόνια μετά το Τσερνομπίλ

Εν όψει της συμπλήρωσης 23 χρόνων από το τραγικό πυρηνικό ατύχημα στο Τσερνομπίλ, η WWF Ελλάς, με την έκθεσή της «Πυρηνική ενέργεια: επικίνδυνη και ακριβή», υποστηρίζει ότι η πυρηνική ενέργεια δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε βιώσιμη λύση, ούτε όμως απάντηση στην κλιματική αλλαγή.

Η ανθρωπότητα υφίσταται ακόμη και σήμερα τις τραγικές συνέπειες του Τσερνομπίλ.

Αυτή η καταστροφή, υποστηρίζεται στο σχετικό δελτίο τύπου, προκάλεσε την έκλυση 6,7 εκατομμυρίων τόνων ραδιενέργων υλικών, που διαχύθηκαν σε όλη την Ευρώπη, ενώ ακόμη και σήμερα δεν έχει εξακριβωθεί πλήρως ο αριθμός των θυμάτων, ούτε και εκείνος των ανθρώπων που πρόκειται να αποβιώσουν ως αποτέλεσμα της έκθεσής τους στο ραδιενέργο «νέφος».

Ενδεικτικά, μελέτη των επισπόμονών Ιαν Φέρλυ και Ντέϊβιντ Σάμερ εκτιμά ότι περίπου 30.000 – 60.000 επιπλέον ανθρώποι θα ξάσουν τη ζωή τους εξαιτίας αυτού.

«Η ιστορία θα έπρεπε να διδάσκει για τα λάθη που πρέπει να αποφύγουμε, πάντα στη βάση της αρχής της προφύλαξης. Δυστυχώς όμως το πέρασμα του χρόνου αμβλύνει τις μνήμες του Τσερνομπίλ και αφήνει χώρο σε ολίγους να αναστήσουν μια επικίνδυνη και ακριβή τεχνολογία παραγωγής πλεκτρισμού», τονίζει ο Δημήτρης Καραβέλλας, διευθυντής της WWF Ελλάς.

Το τελευταίο διάστημα, στο πλαίσιο καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής, η πυρηνική ενέργεια επιχειρείται να εμφανιστεί ως 'πράσινη' και φθηνή.

Και όμως, η παραγωγή μιας κιλοβατώρας πλεκτρισμού από πυρηνική ενέργεια κοστίζει 15,31 σεντς, ενώ το αντίστοιχο κόστος για τα αιολικά είναι μόλις 8,91 σεντς και για τη γε-

ωθερμία 10,19, τονίζεται στην ανακοίνωση της WWF.

Ένα ακόμα στοιχείο που δεν μπορεί να αγνοηθεί, ειδικά εν μέσω οικονομικής κρίσης, είναι οι ελάχιστες θέσεις εργασίας, που προσφέρουν οι πυρηνικές μονάδες, σε σχέση με κάθε άλλη τεχνολογία παραγωγής πλεκτρισμού από ενεργειακές πηγές.

Ενδεικτικά, για κάθε παραγόμενη τεραβθατώρα (TWh) πυρηνική ενέργεια προσφέρει μόλις 75 θέσεις εργασίας, τη στιγμή που η αιολική ενέργεια προσφέρει τουλάχιστον 918 και τα φωτοβολταϊκά τουλάχιστον 29.500.

Στην Ελλάδα οι δεσμεύσεις του Υπουργού Ανάπτυξης, Κωστή Χατζηδάκη, για αποκλεισμό ανάπτυξης της πυρηνικής ενέργειας και οι αντίστοιχες δεσμεύσεις σχεδόν όλων των κομμάτων της Βουλής των Ελλήνων, δείχνουν ότι η Ελλάδα δε θα καταφύγει στη λύση της πυρηνικής ενέργειας.

«Θέσεις όμως, όπως αυτές της Επιτροπής Ενέργειας της Ακα-

κής ενέργειας στην Ελλάδα, σε ποσοστό 83%.

Αντιθέτως μόλις το 13% τάσσεται υπέρ μιας τέτοιας προοπτικής.

Αντίστοιχα με την επιστημονική έκθεση της WWF Ελλάς «Λύσεις για την κλιματική αλλαγή: όραμα βιωσιμότητας για την Ελλάδα του 2050», που δημοσιεύθηκε το Νοέμβριο του 2008, δίδεται μια απάντηση στο ερώτημα αν χρειάζεται ο λιθάνθρακας και η πυρηνική ενέργεια για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της χώρας.

Η Ελλάδα, σύμφωνα με τη WWF, έχει τη δυνατότητα να καλύψει τις ενεργειακές της ανάγκες, χωρίς να προσθέσει άλλα προβλήματα, πως ο λιθάνθρακας ή η κατασκευή επικίνδυνων πυρηνικών μονάδων, τα απόβλητα των οποίων δε θα μπορέσει ποτέ να διαχειριστεί.

Η Ελληνική Πολιτεία οφείλει επίσης να προβάλει σοβαρές αντιρρήσεις για τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έμμεσα ή άμεσα) σε «πυρηνικές» επενδύσεις, καθώς κάπι τέτοιο μπορεί να γίνει μόνο σε βάρος των δράσεων εξοικονόμησης, διείσδυσης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και βελτίωσης των δικτύων.

Παράλληλα, όπως παρουσιάζεται στην έκθεση της WWF Ελλάς «Πυρηνική ενέργεια: επικίνδυνη και ακριβή», η Ελλάδα δεν περικυκλώνεται (ακόμα) από πυρηνικές μονάδες και οι

Ελλάδα.

Η κατασκευή νέας μονάδας στη Βουλγαρία δεν έχει ακόμα ξεκινήσει και έχει ήδη υπερβεί τον

προϋπολογισμό, δημιουργώντας έριδες και νομικές διαμάχες μεταξύ κρατών (ΠΓΔΜ και Ρουμανία εναντίον Βουλγαρίας) και εγείροντας ζητήματα πολιτικής (σύνδεση πυρηνικού προγράμματος Ιράν και Τουρκίας).

Αξίζει να σημειωθεί ότι για το έργο αυτό είχε υπολογιστεί αρχικά ότι το κόστος του θα ήταν σχεδόν 4 δις ευρώ, αλλά τελικά το ολικό κόστος αναμένεται πλέον να ξεπεράσει τα 7 δις ευρώ, χωρίς καν να έχει εξασφαλιστεί χρηματοδότηση και χωρίς ακόμα να έχουν ξεκινήσει τα έργα.

Ειδικά δε όσον αφορά στην ασφάλεια των πυρηνικών σχεδίων, που εκτυλίσσονται στη Βαλκανία, είναι μάλλον χαρακτηριστικές οι πρόσφατες δηλώσεις του κ. Tomihiro Taniguchi, Γενικού Διευθυντή της Διεθνούς Επιτροπής Αιομικής Ενέργειας, που αναφέρει ότι αισθάνεται «ανήσυχος από την αισιοδοξία ορισμένων χωρών (για την κατασκευή πυρηνικών μονάδων), που διαθέτουν περιορισμένη τεχνογνωσία και υποδομές ασφαλείας και οι οποίες θεωρούν ότι το χρήμα μπορεί να αγοράσει τα πάντα. Η ασφάλεια δεν μπορεί να αγοραστεί, ούτε να ανατεθεί σε κάποιον τρίτο».

Ανατολικός
95.8 fm

Καποδιστρίου 32-34, Αργος Τ. Κ. 21200
Τηλέφωνο-Fax : 2751026545
e-mail: anat958@otenet.gr

Νέα γρίπη: Τι πρέπει να προσέχουμε;

Να καθησυχάσουν και να ενημερώσουν τους πολίτες σε όλο τον κόσμο, σχετικά με τα αίτια της εφαρμόσιτης της νέας γρίπης, προσπαθούν οι ειδικοί. Επισημαίνουν την ανάγκη μήποτες των μέτρων απομικής υγιεινής καθώς και της έγκαιρης ενημέρωσης των αρχών ή γιατρού σε περίπτωση που κάποιος πολίτης παρουσιάζει συμπτώματα δυνατού κρυολογήματος ή γρίπης σε συνδυασμό με πυρετό.

*Στην ειδική τηλεφωνική γραμμή επικοινωνίας (210-5212.054 και 210-5222.339) καλούνται να απευθύνονται οι πολίτες σε περίπτωση ύποπτου κρούσματος.

Τι είναι η νέα γρίπη (γρίπη των χοίρων);

Μια αναπνευστική ασθένεια που πλήττει τα γουρούνια και προκαλείται από γρίπη τύπου A. Είναι γνωστή από παλιά, περιορίζοταν στα κοπάδια των χοίρων και σπάνια ήταν θανατηφόρα. Συνήθως ξεσπά το φθινόπωρο και το χειμώνα, αλλά είναι παρόστα όλο τον χρόνο. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές μορφές της γρίπης των χοίρων και, όπως συμβαίνει με την ανθρώπινη γρίπη, ο τύπος της μόλις συνεχώς μεταβάλλεται.

Πόσο επικίνδυνη είναι;

Η θνητιμότητα από το νέο ιό είναι περίπου 6-7%, περίπου επιπλάσια της συνήθους, εποικιακής γρίπης. Πιο επικίνδυνη φαίνεται να είναι η μόλις από τη γρίπη των πτηνών, η οποία σκοτώνει γύρω στο 60% των θυμάτων της. Πάντως, στην πλειονότητα των περιπτώσεων τα θύματα της νέας γρίπης είχαν και άλλα προβλήματα υγείας.

Ποιες είναι οι κατάλληλες προφυλάξεις;

Συχνό πλύσιμο χεριών με σαπούνι, αποφυγή επαφής των χεριών με τη μύτη και το στόμα, αποστάσεις ασφαλείας από αρρώστους, μάσκα προσώπου κλπ.

Πρόκειται για ένα νέο άγνωστο είδος γρίπης;

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας έχει επιβεβαιώσει ότι, τουλάχιστον σε μερικές περιπτώσεις, έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός άγνωστου μέχρι τώρα στελέχους H1N1 της γρίπης τύπου A. Το H1N1 προκαλεί τα περιοδικά ξεπάσματα της συνηθισμένης γρίπης στους ανθρώπους. Το νέο στέλεχος H1N1 είναι διαφορετικό επειδή περιέχει ανάμικτο γενετικό υλικό, το οποίο βρίσκεται στα στελέχη του ιού που μολύνουν ανθρώπους, πουλιά και χοίρους. Οι ιοί γρίπης έχουν την ικανότητα να ανταλλάσσουν γενετικό υλικό και οι επιστήμονες εκτιμούν ότι η νέα εκδοχή του H1N1 προέκυψε, κάποια στιγμή, από την ανάμικτη διαφορετικών στελέχων του ιού (τα οποία συνήθως μολύνουν διαφορετικά είδη ζώων οργανισμών), μέσα στον ίδιο χοίρο, που αποτέλεσε το 'εργαστήρι' για τη γενετική ανταλλαγή και τη δημιουργία του νέου στελέχους. Στην πραγματικότητα, ο νέος ιός δεν έχει ποτέ ανιχνευτεί αυτούσιος σε χοίρους στο παρελθόν, απλώς μια από τις πρωτείνες του είναι όμοια με τον ιό

που συνήθως μολύνει τους χοίρους.

Η πανδημία της ισπανικής γρίπης το 1918 (που προκλήθηκε από μια μετάλλαξη του H1N1) ήταν η πιο φονική της σύγχρονης εποχής, μόλις περίπου το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού και σκότωσε πάνω από 50 εκατ. ανθρώπους, ιδίως νέους. Το 1957 η Ασιατική γρίπη (μια μετάλλαξη του ιού H2N2 της ανθρώπινης γρίπης, σε συνδυασμό με μια μετάλλαξη της γρίπης των άγριων παπιών) σκότωσε 2 εκατ. άτομα, ιδίως πλικιωμένους. Το 1968 μια μετάλλαξη γνωστή ως H3N2, που ξεκίνησε από το Χονγκ Κονγκ, σκότωσε 1 εκατ. ανθρώπους παγκοσμίως, ιδίως άνω των 65 ετών.

Για την νέα περίπτωση της γρίπης των χοίρων, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας προειδοποιεί ότι είναι σοβαρή και ότι δυνητικά μπορεί να οδηγήσει σε παγκόσμια πανδημία. Τονίζει όμως ότι είναι ακόμα πολύ νωρίς για να αξιολογηθεί σωστά η εξέλιξη της κατάστασης. Είναι ενθαρρυντικό ότι, αντίθετα με τα φονικά κρούσματα στο Μεξικό, σε άλλες χώρες (ιδίως την ΗΠΑ που έχουν και τα περισσότερα λόγω γειτνίασης) τα συμπτώματα των ασθενών είναι πιο ήπια, γεγονός που ίσως σημαίνει ότι κάτι ασυνήθιστο συμβαίνει στο Μεξικό. Πιθανώς υπάρχει σε αυτή τη χώρα εν δράσει ένας δευτέρου άσχετο τοπικό ιός, που όμως δεν θα επηρεάσει τον υπόλοιπο κόσμο. Ένδειξη πάντως ότι κάτι ασυνήθιστο συμβαίνει, είναι ότι η νέα γρίπη πλήττει κυρίως νέους (που έχουν λιγότερα αντισώματα) και όχι πλικιωμένους, όπως η συνήθης περιοδική γρίπη.

Εχει σχέση η νέα γρίπη με το κοινό κρυολόγημα;

Πολύ συχνά δημιουργείται σύγχυση, επειδή τόσο η γρίπη όσο και το κρυολόγημα προκαλούνται από ιούς που φέρουν παρόμοια συμπτώματα, οπότε είναι σχεδόν αδύνατη η διάκριση τους με βάση μόνο τα συμπτώματα. Πάντως η γρίπη έχει πιο έντονα συμπτώματα (ιδίως πυρετό και αίσθημα εξανύλωσης) και κυρίως μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρότερες επιπλοκές.

Μπορεί η νέα γρίπη να φθάσει σε οποιαδήποτε χώρα;

Από τη στιγμή που τα ταξίδια είναι πια τόσο διαδεδομένα, είναι πιθανό ένας φορέας να τη μεταφέρει σε άλλη χώρα. Ο βαθμός επικίνδυνότητας εξαρτάται από το τόσα εύκολα ο ίδιος μεταδίδεται σε άλλο άνθρωπο. Τα συμπτώματα χρειάζεται μερικές μέρες για να εκδηλωθούν και στο μεταξύ ο ίδιος μπορεί να έχει εξαπλωθεί πριν την εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων.

Μπορεί τελικά να υπάρξει κάποια σπιριτική πανδημία;

Κάθε νέος ιός που μεταδίδεται μεταξύ των ανθρώπων προκαλεί τέτοιο φόβο, επειδή το ανοσοποιητικό σώμα των ανθρώπων δεν έχει κατάλληλη αντισώματα. Οι περισσότερες χώρες έχουν στα συρτάρια τους σχέδια για μια τέτοια περίπτωση, που περιλαμβάνουν φάρμακα, εμβόλια και μέτρα απομόνωσης των φορέων, απαγορεύοντας τις δημόσιες συγκεντρώσεις, κλείνοντας τα

σχολεία κ.α.

Ασφάλεια και παρενέργειες

Το εμβόλιο προκαλεί έντονη ανοσολογική διέγερση, με παραγωγή αντισωμάτων. Τα πρώτα αποτελέσματα από κλινικές μελέτες δείχνουν εξαιρετική ανοχή και ασφάλεια του εμβολίου, με λίγες παρενέργειες που περιλαμβάνουν πρήξιμο, πόνο στην θέση της ένεσης, μυϊκά άλγη, κακουχία, ελαφρό γριπώδες σύνδρομο για λίγες ημέρες μετά την ένεση. Τα πρώτα αποτελέσματα που υπάρχουν από κλινικές μελέτες δεν δείχνουν αυξημένες παρενέργειες συγκριτικά με συνήθη εμβόλια, αν και γενικώς τα εμβόλια είναι απαγορευτικά για ορισμένες κατηγορίες ατόμων (π.χ. θανατηφόρες αλλεργίες σε συστατικά του εμβολίου).

Τα παραπάνω δεδομένα σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα εμβόλια έχουν αποδειχτεί παραδοσιακά άριστο μέσο πρόληψης για τις λοιμώξεις στο δυτικό κόσμο με καλό profile ασφάλειας για τα περισσότερα άτομα, οδήγησε το FDA στην ΗΠΑ να εγκρίνει πρόσφατα το εμβόλιο H1N1 novel influenza 2009 και να υιοθετήσει μία επιθετική πολιτική εμβολιασμού τριών φάσεων. Με βάση την πολιτική αυτή προβλέπεται προοδευτικώς μαζικός εμβολιασμός του πληθυσμού. Ορισμένοι βλέπουν σε αυτήν την επιθετική πολιτική εμβολιασμών ισχυρές φαρμακοβιομηχανίες ή την υπάρχουσα οικονομική κρίση που ταλανίζει επιχειρηματικά συμφέροντα.

Στην ιστοσελίδα του CDC (<http://www.cdc.gov/>) ειδικότερα αναγράφεται:

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΜΕΣΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ

Έγκυες

Άτομα που ζουν με παιδιά κάτω των 6 μηνών

Επαγγελματίες υγείας

Όλα τα άτομα από 6 μηνών έως 24 ετών

Άτομα 25 έως 64 ετών με προβλήματα υγείας που τους εντάσσουν σε ομάδα υψηλού κινδύνου

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΑΣΗ ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΞΕΙ ΕΠΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΜΒΟΛΙΩΝ

Όλα τα άτομα 25 με 64 ετών

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΣΕ ΤΡΙΤΗ ΦΑΣΗ ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΞΕΙ ΕΠΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΜΒΟΛΙΩΝ

Όλα τα άτομα άνω των 64 ετών.

Ωστόσο, υπάρχει μία ευρεία αμφισβήτηση από αρκετούς μαχόμενους ιατρούς παγκοσμίως, αναφορικά με την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα του εμβολίου. Η αμφισβήτηση αυτή δεν είναι αβάσιμη με δεδομένα ότι:

Ο παρόν ίσος ταυτοποιήθηκε τέλη Απριλίου του 2009. Οι υπάρχουσες μελέτες είναι λίγες συγκριτικά με τις μελέτες που έχουμε για τα παλιά εμβόλια και μάλιστα η διάθεση του στην αγορά είναι μάλλον πρόωρη. Αρκετές φορές απαιτούνται έξι μήνες για την παραγωγή ασφαλούς εμβολίου μετά την πρώτη ταυτοποίηση του ιού που είναι υπεύθυνος για μία πανδημία. Υπάρχει η αρνητική εμπειρία από την εσπευσμένη κυκλοφορία εμβολίου της γρίπης το 1976, το οποίο αφορούσε μάλιστα συγγενή ιό που έφερε γονίδια γρίπης των χοίρων. Το παραχθέν εμβόλιο που διετέθη μαζικώς για εμβολιασμό, λόγω ανάλογης επιδημίας γρίπης, σύντομα αποσύρθηκε λόγω αυξημένης συχνότητας εμφάνισης ενός σπάνιου νευρολογικού συνδρόμου, του συνδρόμου GUILLAIN BARRE.

«Προοδοκάται» ότι το νέο εμβόλιο θα έχει το ίδιο profile ασφάλειας με το εποχιακό εμβόλιο της γρίπης. Θέματα ωστόσο που αφο

Με τέτοια μέτρα λιπότητας,
είναι να σπαταλάμε επιπλέον νερό^{για ντουζ;}

ανέκδοτο

Το πηγάδι

Την ημέρα της Πρωτοχρονιάς ένα ζευγάρι βρέθηκε σε ένα πηγάδι. Ο άνδρας έσκυψε πάνω από το πηγάδι έκανε μια ευχή και πέταξε ένα νόμισμα.

Υστερα πήγε και η γυναίκα και πριν προλάβει να πει την ευχή έπεσε μέσα στο πηγάδι. Ο σύζυγος έμεινε για λίγο άφωνος και μετά χαμογέλασε και είπε εντυπωσιασμένος:

- Τελικά αυτό το πηγάδι δουλεύει πραγματικά!

Ιατρικά... των ημερών...

Αυτές τις μέρες με τόσες λιχουδιές στο τραπέζι μας, όλο και ποιο πολλοί στρεφόμαστε στην υπερβολική κατανάλωση, γι' αυτό ας προσέξουμε και οι γιατροί... αχρείαστοι ν' είναι.

- Γιατρέ, πριν την εγχείρηση δεν είχατε μούσι...
- Δεν είμαι γιατρός. Ο Άγιος Πέτρος είμαι...

- Γιατρέ, βλέπω μπλε και πράσινους κόκκους...
- Οφθαλμίατρο, έχετε δει;
- Όχι! Μόνο μπλε και πράσινους κόκκους...

- Γιατρέ, πάσχω από αμνοσία.
- Από πότε;
- Από πότε τι;

- Γιατρέ, νομίζω ότι θα πεθάνω.
- Ανονσίες! Αυτό είναι το τελευταίο πράγμα που θα σας συμβεί.

- Γιατρέ, θα μπορώ να παίξω πάνω όταν βγω από το νοσοκομείο;
- Φυσικά, κύριε μου. Γιατί όχι;
- Περίεργο! Επειδή δεν έμαθα ποτέ να παίζω πάνω.

- Γιατρός: Δε βρίσκω σαφή αίπα για τα συμπώματά σας. Μάλλον φτιάιτε το ποτό...
- Εντάξει γιατρέ. Να ξανάρθω όταν θα ξεμεθύσετε;

- Γιατρέ μου, μπορώ να έχω και μια δευτερηνή γνώμη;
- Βεβαίως! Να ξαναρθείτε αύριο.

- Γιατρέ, μου χάλασε το ακουστικό βαρηκοϊας.
- Τι έπαθε;
- Δέκα παρά τέταρτο.

- Γιατρέ μου, μερικές φορές θέλω να σκοτώσω τον εαυτό μου.
- Αφήστε το σε μένα...

- Θα παίρνεις όλα τα χάπια που σου έδωσα. Το πρώτο κόκκινο χάπι με ένα ποτήρι νερό, το μεσημέρι το πράσινο χάπι με ένα ποτήρι νερό, και το βράδυ το μπλε χάπι με ένα ποτήρι νερό.

- Μα τι έχω, γιατρέ μου;
- Δε πίνεις πολύ νερό.

- Πόσα θέλετε γιατρέ, για να μου βγάλετε το χαλασμένο δόντι;
- 20.000 δρχ
- 20 χιλιάρικα για δουλειά λίγων λεπτών;
- Αν θέλετε μπορώ να κάνω την εξαγωγή πάρα πολύ αργά.

- Γιατρέ μου, χάνω πολύ εύκολα την υπομονή μου.
- Μιλήστε μου για το πρόβλημά σας.
- Μόλις σου το 'πα, ρε πλίθιε

- Γιατρέ μου, έχω πονόλαιμο.
- Σταθείτε στο παράθυρο και κατεβάστε το παντελόνι σας.
- Μα τι σχέση έχει αυτό, γιατρέ;
- Καμιά. Απλώς δε χωνεύω τους γείτονες.

- Γιατρέ, μου, η καρδιά μου χτυπά ακανόνιστα
- Μην ανουσκείτε, σε λίγο θα θέσσουμε τέρμα σ' αυτό.

- Αδελφή, είμαι στο κατώφλι του θανάτου.

- Μη στενοχωρίστε, ο γιατρός θα σας βοηθήσει να το περάσετε.

- Γιατρέ, ήμουνα χάλια και προσπάθησα να αυτοκτονήσω με χίλιες ασπρίνες.
- Σοβαρά; Και τι έγινε;
- Μετά τις δύο πρώτες, ένιωσα πολύ καλύτερα.

- Έχετε δυσκολία να πάρετε μια απόφαση;
- Και ναι και όχι, γιατρέ μου.

- Γιατρέ, κατάπια το κλαρίνο μου.
- Είστε τυχερός που δεν είστε πιανίστας.

- Γιατρέ, κάθε πρωί που ξυπνάω αισθάνομαι τρομερό πονοκέφαλο, ναυτία και δε με κρατάνε τα πόδια μου. Μετά από ένα τέταρτο όμως, όλα μου περνάνε... Τι να κάνω;
- Να σπκώνεστε ένα τέταρτο αργότερα.

